

Profesor R. Smoleński nagrodzony na GALI NAUKI POLSKIEJ

W numerze:

KATARZYNA JANAS-SUBSAR /
Z obrad Senatu **__4**

KATARZYNA JANAS-SUBSAR /
Zarządzenia JM Rektora **__6**

Nominacje profesorskie:

Profesor Marta Ruszczyńska **__8**

Profesor Robert Smoleński **__9**

Profesor Krzysztof Urbanowski **__11**

KATARZYNA DOSZCZAK /
Gala Nauki Polskiej – nagroda
dla prof. R. Smoleńskiego **__13**

EWA SAPEŃKO / Honorowe
Stypendium Naukowe
im. Aleksandra von Humboldta **__16**

EWA SAPEŃKO /
Dr Wioletta Husar-Poliszuk
w Radzie NCBiR **__17**

WSPOMNIENIE
Profesor Werner Röhr **__18**

EWA ADASZYŃSKA / Zmiany
w finansowaniu licencji WBN **__19**

BEATA GABRYŚ /
Noc Biologów'2023 **__22**

DARIUSZ DOLAŃSKI /
Praktyki zawodowe – program
praktyk **__26**

Obrazy dr M. Czerniawskiej
na Międzynarodowych Targach
Sztuki w Wenecji **__27**

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział Artystyczny **__30**

Wydział Budownictwa, Architektury
i Inżynierii Środowiska **__36**

Wydział Humanistyczny **__37**

Wydział Nauk Biologicznych **__41**

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA

Paweł Andrzejewski, Anetta Barska, Tomasz Belica,
Marek Dankowski, Michał Doligalski, Katarzyna Doszczak,
Renata Grochowalska, Katarzyna Janas-Subsar, Iga Kruk,
Małgorzata Kozłowska, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Marek Lemański, Joanna Markiewicz-Stanny, Magdalena Steciąg,
Joachim Syga, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski, Mamert Janion

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne
ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni.
Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.
Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów,
ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy.
Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

UNI W E R S Y T E T
Z I E L O N O G Ó R S K I

R E D A K C J A
u l . L i c e a l n a 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2023 r. podjął następujące uchwały:

- _Nr 656 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *międzynarodowe stosunki polityczne* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku
- _Nr 657 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *coaching i doradztwo filozoficzne*
- _Nr 658 uchylająca uchwałę nr 46 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu organizacyjnego kursów dokształcających
- _Nr 659 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Filologii Polskiej
- _Nr 660 w sprawie nadania mgr. Markowi Bębenkowi stopnia doktora w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia
- _Nr 661 w sprawie nadania mgr Barbarze Walas stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
- _Nr 662 w sprawie nadania mgr. Marcinowi Kulasowi stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji
- _Nr 663 w sprawie nadania mgr Żannie Tyrale-Wieruckiej stopnia doktora w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne
- _Nr 664 w sprawie nadania mgr. inż. Markowi Springerowi stopnia doktora w dziedzinie nauk inżyneryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa, geodezja i transport
- _Nr 665 w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dżamili Bogustawskiej
- _Nr 666 w sprawie wyznaczenia recenzentów w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. inż. Hermesowi José Loschi
- _Nr 667 w sprawie wyznaczenia recenzentów w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr inż. Aleksandrze Sobajtis
- _Nr 668 w sprawie powołania komisji doktorskiej do przeprowadzenia czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Klaudii Gajdzie

- _Nr 669 w sprawie powołania komisji doktorskiej do przeprowadzenia czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Marcinowi Pisarskiemu

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na posiedzeniu w dniu 22-23 lutego 2023 r. podjął następujące uchwały:

- _Nr 670 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *inteligentne systemy miejskie* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku
- _Nr 671 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *inżynieria materiałowa i recykling* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku
- _Nr 672 w sprawie programu studiów podyplomowych *Nauczanie języka angielskiego w biznesie* na Wydziale Humanistycznym oraz określenia efektów uczenia się dla tych studiów podyplomowych
- _Nr 673 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *architektura wnętrz*
- _Nr 674 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *grafika*
- _Nr 675 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *malarstwo*
- _Nr 676 w sprawie programu studiów drugiego stopnia na kierunku *malarstwo*
- _Nr 677 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *sztuki wizualne*
- _Nr 678 w sprawie programu studiów drugiego stopnia na kierunku *sztuki wizualne*
- _Nr 679 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *socjologia*
- _Nr 680 w sprawie programu jednolitych studiów magisterskich na kierunku *architektura*
- _Nr 681 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *filologia angielska* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku
- _Nr 682 w sprawie programu studiów drugiego stopnia na kierunku *filologia angielska* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku

- _Nr 683 w sprawie programu studiów pierwszego stopnia na kierunku *filologia germańska* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku

- _Nr 684 w sprawie programu studiów drugiego stopnia na kierunku *filologia germańska* i określenia efektów uczenia się dla tego kierunku

- _Nr 685 w sprawie ustalenia programu kształcenia Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych

- _Nr 686 w sprawie zasad rekrutacji do Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych w roku akademickim 2023/2024

- _Nr 687 w sprawie ustalenia programu kształcenia Szkoły Doktorskiej Nauk Ścisłych i Technicznych

- _Nr 688 w sprawie zasad rekrutacji do Szkoły Doktorskiej Nauk Ścisłych i Technicznych w roku akademickim 2023/2024

- _Nr 689 w sprawie opinii dotyczącej zniesienia Filii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie

- _Nr 690 w sprawie nadania mgr Monice Morgale stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

- _Nr 691 w sprawie nadania mgr. inż. Markowi Wróblewskiemu stopnia doktora w dziedzinie nauk inżyneryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja

- _Nr 692 w sprawie nadania mgr Reginie Korzeniowskiej stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

- _Nr 693 w sprawie nadania mgr. Aleksandrowi Koźmińskiemu stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji

- _Nr 694 w sprawie powołania komisji habilitacyjnej do przeprowadzenia czynności w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. Piotrowi Jachimowiczowi

- _Nr 695 w sprawie wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr Anny Żabińskiej wszczętym w okresie od 1 października 2018 r. do 30 kwietnia 2019 r.

- _Nr 696 w sprawie wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr. Mikołaja Kulczaka wszczętym przed 1 października 2018 r.

- _Nr 697 w sprawie powołania komisji doktorskiej do przeprowadzenia czynności w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr Patrycji Montusiewicz

- _Nr 698 w sprawie wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Gajdy

- _Nr 699 w sprawie wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Zielińskiej

_Nr 700 w sprawie wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej mgr. inż. Marcina Wojnakowskiego

_Nr 701 w sprawie wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej mgr. inż. Natalii Szczotkarz

_Nr 702 w sprawie wyznaczenia promotora i promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej mgr. Marcina Pisarskiego

_Nr 703 w sprawie wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej mgr. Patrycji Montusiewicz

_Nr 704 w sprawie powołania komisji egzaminacyjnych do przeprowadzenia egzaminów doktorskich w przewodzie doktorskim mgr. Anny Żabińskiej wszczętym w okresie od 1 października 2018 r. do 30 kwietnia 2019 r.

_Nr 705 w sprawie powołania komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu z nowożytnego języka obcego w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr. inż. Hanie Łosyk

_Nr 706 w sprawie wszczęcia postępowania w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. Markowi Konopczyńskiemu

Katarzyna Janas-Subsar
Biuro Organizacyjne

_Nr 13 z dnia 27 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 190 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 października 2020 r. w sprawie powołania wydziałowych rad programowych na Wydziale Humanistycznym

_Nr 14 z dnia 27 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 144 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia na Wydziale Humanistycznym

_Nr 15 z dnia 30 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 188 z dnia 14 października 2020 r. w sprawie powołania wydziałowych rad programowych na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska

_Nr 16 z dnia 30 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 194 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 października 2020 r. w sprawie powołania wydziałowych rad programowych na Wydziale Nauk Biologicznych

_Nr 17 z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie sposobu zarządzania ogólnodostępnymi pomieszczeniami dydaktycznymi

_Nr 18 z dnia 30 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 199 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 października 2020 r. w sprawie powołania wydziałowych rad programowych na Wydziale Artystycznym

_Nr 19 z dnia 1 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 18 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie utworzenia Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych

_Nr 20 z dnia 1 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 19 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie utworzenia Szkoły Doktorskiej Nauk Ścisłych i Technicznych

_Nr 21 z dnia 1 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 125 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Rady Naukowej Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych

_Nr 22 z dnia 1 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 126 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Rady Naukowej Szkoły Doktorskiej Nauk Ścisłych i Technicznych

_Nr 23 z dnia 1 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 178 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

_Nr 24 z dnia 1 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 163 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

_Nr 25 z dnia 1 lutego 2023 r. w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Rozwoju i Finansów oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

_Nr 28 z dnia 8 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 129 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 23 września 2022 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu świadczeń dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego

_Nr 29 z dnia 8 lutego 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 171 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Naukowej Pedagogika na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

_Nr 30 z dnia 8 lutego 2023 r. w sprawie wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora oraz postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

_Nr 31 z dnia 22 lutego 2023 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *inteligentne systemy miejskie* w Uniwersytecie Zielonogórskim

_Nr 32 z dnia 22 lutego 2023 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *inżynieria materiałowa i recykling* w Uniwersytecie Zielonogórskim

_Nr 33 z dnia 22 lutego 2023 r. w sprawie utworzenia studiów podyplomowych *Nauczanie języka angielskiego w biznesie* na Wydziale Humanistycznym

_Nr 35 z dnia 23 lutego 2023 roku w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Inwentaryzacyjnej

_Nr 36 z dnia 24 lutego 2023 roku w sprawie powołania Zespołu ekspertów do oceny wartości osiągnięć artystycznych nauczycieli akademickich ubiegających się o przyznanie nagrody Rektora za osiągnięcia artystyczne w 2023 r.

_Nr 37 z dnia 27 lutego 2023 roku w sprawie organizacji roku akademickiego 2023/2024

Katarzyna Janas-Subsar
Biuro Organizacyjne

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

_Nr 1 z dnia z dnia 9 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 199 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 października 2020 r. w sprawie powołania wydziałowych rad programowych na Wydziale Artystycznym

_Nr 2 z dnia 9 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie Rektora nr 152 Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 września 2021 r. w sprawie wysokości i trybu wypłaty stypendium doktoranckiego dla doktorantów kształcących się w szkołach doktorskich Uniwersytetu Zielonogórskiego

_Nr 3 z dnia 9 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 51 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 12 marca 2020 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu wynagradzania w Uniwersytecie Zielonogórskim

_Nr 4 z dnia 17 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 51 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 12 marca 2020 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu wynagradzania w Uniwersytecie Zielonogórskim

_Nr 5 z dnia 17 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 177 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Medyczne na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

_Nr 6 z dnia 17 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 166 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Fizyczne na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

_Nr 7 z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Filologii Polskiej

_Nr 8 z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *międzynarodowe stosunki polityczne* w Uniwersytecie Zielonogórskim z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie zasad dotyczących dokumentacji i rozliczania studiów podyplomowych i kursów dokształcających

_Nr 10 z dnia 25 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 158 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Automatyka, Elektronika i Elektrotechnika na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

_Nr 11 z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie powołania Komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu z języka polskiego jako obcego na Uniwersytecie Zielonogórskim

_Nr 12 z dnia 27 stycznia 2023 r. zmieniające zarządzenie nr 174 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2020 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Biologiczne na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2024 r.

NOMINACJE PROFESORSKIE

Miło nam poinformować, że postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy, **dr hab. Marta Ruszczyńska** otrzymała tytuł profesora nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo, **dr hab. inż. Robert Smoleński** otrzymał tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie automatyka, elektronika i elektrotechnika, natomiast **dr hab. Krzysztof Urbanowski** otrzymał tytuł profesora nauk ścisłych i przyrodniczych.

Na Uniwersytecie Zielonogórskim pracuje aktualnie **357 samodzielnych pracowników nauki,** w tym **114 profesorów tytularnych i 243 doktorów habilitowanych.**

Profesor Marta Ruszczyńska urodziła się w roku 1958 w Nowej Soli, gdzie ukończyła Liceum Ogólnokształcące im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. W roku 1977 podjęła studia magisterskie na kierunku filologia polska w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Po ukończeniu studiów została przyjęta na staż asystencki w Instytucie Filologii Polskiej zielonogórskiej uczelni. Początek jej biografii naukowej wyznaczył doktorat z literaturoznawstwa, który obroniła w roku 1992 w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie dysertacji Dominik Magnuszewski. W kręgu życia i twórczości. Z kolei tytuł doktora habilitowanego uzyskała w roku 2008 w Akademii Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej

w Krakowie na podstawie ogólnego dorobku naukowego i monografii Ziewonia. Romantyczna grupa literacka.

Od początku swojej drogi naukowej zajmowała się literaturą polską XIX wieku, a szczególnie literaturą krajową doby romantyzmu, będąc również kierownikiem Zakładu Literatury XIX wieku oraz prowadząc Pracownię Literatury XIX wieku. Problematyka badawcza uległa z czasem rozszerzeniu na krąg zagadnień związanych z romantycznym słowianofilstwem oraz kontynuację tych idei w drugiej połowie XIX stulecia, co przełożyło się na monografię Słowianie i słowianofile. O słowianofilijskich dyskursach w literaturze polskiego romantyzmu. Równolegle podjęta badania nad dawną i współ-

czesną powieścią kryminalną. Całościowy obszar tego projektu został przedstawiony w monografii Polski kryminał i wiek XIX. Książka stanowi próbę syntetycznego ujęcia polskiej powieści kryminalnej tego okresu w perspektywie kultury, polityki i historii.

Prof. Ruszczyńska brała udział w dwóch ogólnopolskich grantach badawczych, a w ramach jednego z nich powstał Słownik polskiej krytyki literackiej 1764-1918. Jest autorką ponad 80 publikacji naukowych, w tym 5 monografii, redaktorką kilku prac zbiorowych oraz wielu artykułów, studiów i rozpraw. Marta Ruszczyńska jest członkinią ogólnopolskiego Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, a w ramach działań statutowych przybliża i popularyzuje w formie konferencji i odczytów twórczość Adama Mickiewicza oraz innych pisarzy XIX wieku. Wchodzi też w skład rady naukowej kilku czasopism, należy do Lubuskiego Towarzystwa Naukowego i zielonogórskiego stowarzyszenia „Winnica”. Prof. Ruszczyńska posiada duży dorobek dydaktyczny, a pod jej kierunkiem powstało łącznie 100 prac licencjackich i magisterskich oraz dwa doktoraty. W wolnych chwilach podróżuje i pisze kryminały.

Profesor Robert Smoleński

urodził się 28 czerwca 1973 r. w Krośnie Odrzańskim, gdzie ukończył Liceum Ogólnokształcące. Studia rozpoczął na Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, a ukończył je już na Politechnice Zielonogórskiej. Doktorat obronił z wyróżnieniem na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2003 r. Było to pierwsze wyróżnienie doktoratu na Wydziale. Na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej: „Conducted electromagnetic interference (EMI) in Smart Grids” w 2013 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Monografia ha-

bilityjna wydana przez Springer-Verlag London w serii Power Systems, przetłumaczona została na język chiński i opublikowana nakładem China Machine Press. Jest autorem lub współautorem ponad 150 publikacji w prestiżowych czasopismach naukowych, takich jak IEEE Transactions on Industrial Electronics, IEEE Transactions on Smart Grids, IEEE Transactions on Power Electronics, IEEE Transactions on Energy Conversion, Renewable and Sustainable Energy Reviews oraz artykułów w materiałach konferencyjnych. Jego zainteresowania naukowe od początku kariery koncentrowały się na zastosowaniach interfejsów energoelektronicznych w elektroenergetyce oraz kompatybilności elektromagnetycznej.

Kierował pracami zespołów realizujących prace badawczo-rozwojowe w projektach o budżecie przekraczającym 60 mln PLN. Profesor skutecznie łączył pozyskiwanie znacznych środków z wdrożeniami innowacyjnych technologii w istotnych dla gospodarki kraju obszarach. Jako przykłady można wymienić kierowanie zespołem badawczo-rozwojowym ENEA Operator realizującym projekt, w którym opracowano koncepcję i przyłączono do sieci pięć magazynów energii elektrycznej o łącznej mocy 500 kW. Magazyny wykonano w różnych technologiach bateryjnych (LFP, LTO, VRLA, LIC, EDLC). Projekt wyróżniony został nagrodą Innowatory „Wprost” 2021. Za owocną współpracę Profesor został wyróżniony odznaką „Zastużony dla Grupy Kapitałowej ENEA”. Po raz pierwszy wyróżniony nie był pracownikiem ENEA.

Profesor wspiera również lokalnych przedsiębiorców, m.in. kieruje projektem pozyskanym przez lubuską firmę Relpol, w którym opracowano innowacyjny przekładnik bistabilny o znacznie ograniczonym zużyciu energii. Obecnie w ramach tego projektu budowana jest również prototypowa, zrobotyzowana linia do produkcji przekładnika bistabilnego. Jej wydajność to 15 szt./min. oraz 5 mln szt. rocznie (cena przekładnika to ponad 30 PLN/szt.).

Profesor jest m.in. ekspertem Komisji Europejskiej oceniającym wnioski w ramach programu Horizon Europe, ekspertem zespołu doradczego Prezesa Głównego Urzędu Miar, członkiem grupy eksperckiej wspierającej udział Polski w partnerstwie europejskim programu Horyzont Europa „EIT InnoEnergy-KIC”, członkiem Zespołu ds. Elektromobilności NCBiR, biorącym udział w przygotowaniu założeń merytorycznych programu „Bezemisjyjny Transport Publiczny”. Jest również przewodniczącym zespołu roboczego ds. „rozwoju modułowej energetyki atomowej jako wsparcia dla zielonej transformacji energetycznej” w województwie lubuskim.

Jest czynnym członkiem stowarzyszeń naukowych i branżowych: wiceprzewodniczącym IEEE Poland Joint Chapter Industrial Electronics/Power Electronics, przewodniczącym zielonogórskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS), członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP).

Jest promotorem w licznych przewodach doktorskich realizowanych w kraju i za granicą oraz prac magisterskich i inżynierskich.

W wolnych chwilach ugania się z wędką za bobrzańskimi i odrzańskimi boleniami, najchętniej w okolicach ukochanego, rodzinnego Dychowa. Kompulsywnie słucha audiobooków o bardzo zróżnicowanej tematyce. Ze względu na chroniczny brak czasu często łączy pasje, słuchając książek na rybach lub na siłowni.

Jest żonaty i ma dorosłego syna – Huberta.

Profesor Krzysztof Urbanowski urodził się w Międzyrzeczu, obecnie woj. Lubuskie. Szkołę podstawową i średnią (Technikum Mechaniczno-Elektryczne, klasa nukleonowa) ukończył w Bydgoszczy. Studia odbył w latach 1968 – 1973 na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii, Uniwersytetu Wrocławskiego i uzyskał tytuł magistra fizyki. Stopień doktora nauk fizycznych, po ukończeniu Studium Doktoranckiego w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego nadała mu Rada Wydziału (Rada Naukowa) Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii, Uniwersytetu Wrocławskiego w 1977 r., a stopień doktora habilitowanego – w 1993 r. – nadała mu Najwyższa Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Ministrów RFSRR na wniosek Rady Naukowej Wydziału Fizyki Uniwersytetu Sankt-Petersburgskiego. Postanowieniem z dnia 23.01.2023 r. prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora nauk ścisłych i przyrodniczych.

Pierwszego września 1977 r. rozpoczął pracę w Zakładzie Fizyki (z którego później został wydzielony Zakład Fizyki Teoretycznej) w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego (WSP TK) w Zielonej Górze na stanowisku starszego asystenta, a później adiunkta. W Instytucie Fizyki pracuje od 1.11.1989 roku, (do 31.08.2001 r. był to Instytut Fizyki WSP TK, a od 1.09.2001 r. stał się Instytutem Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego). Od 1.12.1995 r. był profesorem nadzwyczajnym w tym Instytucie. Profesor Urbanowski pracując na WSP TK oraz na Uniwersytecie Zielonogórskim pełnił szereg funkcji: w okresie 1.09.1981 r. – 31.08.1984 r. był kierownikiem Zakładu Fizyki Teoretycznej, WSP TK, w okresie 1.09.1996 r. – 31.10.1998 r. był zastępcą dyrektora Instytutu do spraw naukowo-technicznych (w Instytucie Fizyki WSP TK, a od 1.09.1998 r. do 30.09.1999 r. był dyrektorem tego Instytutu. W latach 1.09.1999 r. – 31.08.2001 r. był prorektorem ds. kształcenia na WSP TK, a w okresie 1.09.2001 r. – 31.08.2002 r. był prorektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Od 16.02.2004 r. do 23.03.2004 r. pełnił funkcję pełnomocnika rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego ds. organizacji Wydziału Fizyki i Astronomii i organizował ten wydział, który został utworzony decyzją Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dn. 16.02.2004 r. Następnie w okresie 23.03.2004 r. – 31.08.2005 r. był dziekanem tego nowo utworzonego Wydziału. W latach 1.09.2005 r. – 31.08.2012 r.

był prorektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. W czasie pracy na WSP TK i na Uniwersytecie Zielonogórskim przez kilka kadencji był członkiem Senatu jako przedstawiciel profesorów i doktorów habilitowanych. Był też członkiem Komisji Akredytacyjnej Uczelni Pedagogicznych, Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej oraz członkiem Uniwersyteckiej Komisji Finansów przy Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich. Będąc prorektorem kierował pracami Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów oraz Rektorskiej Komisji Statutowej. Od 1.09.2015 r. – do chwili obecnej jest kierownikiem Zakładu Fizyki Teoretycznej na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Posiada następujące odznaczenia państwowe: Złoty Krzyż Zasługi (nadany 16.08.1999 r.) oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (nadany 29.09.2011 r.).

Profesor Urbanowski posiada bogate doświadczenie dydaktyczne – od początku pracy w Zielonej Górze specjalizował się w wykładach kursowych dla studentów fizyki (mechanika teoretyczna i relatywistyczna, mechanika kwantowa, podstawy fizyki kwantowej), a dopiero od kilku lat zamiast nich prowadzi wykłady z przedmiotów bardziej matematycznych. Wypromował kilkadziesiąt prac magisterskich. Pełnił funkcję promotora w trzech zakończonych pomyślnie przewodach doktorskich. Recenzował cztery prace doktorskie zakończone pozytywną obroną i był recenzentem w za-

kończonym pozytywnym wynikiem postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk fizycznych.

W czasie pracy na WSP TK Profesor Urbanowski odbył liczne staże naukowe w innych ośrodkach uniwersyteckich: w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego – rok 1981/82, w Rosji - Katedra Fizyki Wysokich Energii i Cząstek Elementarnych, Uniwersytet Sankt-Petersburgski - lata 1985/86 – 1986/87, i kilkakrotnie później w tej samej katedrze, aż do obrony rozprawy habilitacyjnej w 1993 r.

Profesor Urbanowski opublikował kilkadziesiąt prac w recenzowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym (w tym: jedną monografię oraz jeden rozdział w monografii, jedną pracę w języku rosyjskim i 17 prac w recenzowanych materiałach konferencyjnych), a ponadto 4 prace w języku polskim. Znakomita większość tych publikacji ukazała się w czasopismach będących w wykazach takich baz jak Web of Sciences oraz Scopus. Jego prace były m. in. publikowane w Physical Review A, Physical Review Letteres, Physics Letters A i B, The European Physical Journal C, i w innych znaczących czasopismach. Wyniki swoich badań referował na 17 konferencjach międzynarodowych (m. in. we Francji, Ukrainie, Rosji, Grecji, we Włoszech - w tym również jako „invited speaker”), a referaty te zostały opublikowane w recenzowanych zbiorach prac pokonferencyjnych. Profesor Urbanowski jest wielokrotnym laureatem nagród rektora za osiągnięcia naukowe, zarówno jako pracownik Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, jak i później jako pracownik Uniwersytetu Zielonogórskiego. Profesor Urbanowski był organizatorem (a później dyrektorem) konferencji naukowych Workshop on Current Problems in Physics: Zielona Góra-Lviv (w 2009 r. oraz w 2015 r.). Był autorem recenzji dla takich czasopism jak: Journal of Physics A: Mathematical and Theoretical, EuroPhysics Letters (EPL), The European Physical Journal D oraz C. Jest statym recenzentem Mathematical Review, a także pełnił funkcję edytora gościnnego („guest editor”) numerów specjalnych w czasopismach: Advances in High Energy Physics oraz Symmetry).

Zainteresowania naukowe Profesora Urbanowskiego to rozmaite zastosowania mechaniki kwantowej. Na samym początku swojej kariery naukowej prowadził badania równań ewolucji czasowej

w wyróżnionej podprzestrzeni stanów i ich zastosowania w kwantowej teorii stanów nietrwających. Później badał zastosowanie tych równań do opisu własności takich układów cząstek elementarnych jak pary neutralny mezon K i antymezon K (i im podobne), a w szczególności do opisu łamania tzw. symetrii CP przy zachowanej symetrii CPT – odkrył tu, że w przypadku naruszonej symetrii CP i jednocześnie zachowanej symetrii CPT, wbrew powszechnie przyjmowanej tezie, masy neutralnego kaonu i jego antycząstki (antykaonu) nie mogą być równe. W tym czasie zajmował się także problematyką pomiarów w teorii kwantowej (kilka jego publikacji opisywało modele pomiaru kwantowego). Badał też prawo rozpadu cząstek nietrwających poruszających się z prędkościami relatywistycznymi (zblizonymi do prędkości światła) i odkrył, że w takim przypadku standardowe wzory na dylatację czasu nie stosują się do prawa rozpadu. Kolejne badania profesora Urbanowskiego to badanie zachowania się cząstek nietrwających w czasach bardzo odległych od momentu utworzenia tych cząstek. Tu Profesor Urbanowski odkrył, że szybkość rozpadu takich cząstek zawsze dąży do zera gdy czas wydłuża się do nieskończoności, a ich energia dąży do minimalnej energii w danym układzie. W kolejnych latach Profesor Urbanowski zauważył, że własności te mogą pomóc wyjaśnić tzw. „problem stałej kosmologicznej” oraz własności ciemnej energii jako energii próżni, przy założeniu, że próżnia naszego Wszechświata jest tzw. „fatszywą próżnią” (nietrwałą). W kolejnych latach badał zakres stosowalności kwantowej zasady nieoznaczoności (znanej jako zasada nieoznaczoności Heisenberga), a w szczególności zasady nieoznaczoności czas-energia. Ostatnie publikacje Profesora Urbanowskiego, to powrót do badania pewnych problemów kosmologicznych spowodowanych odkryciem tzw. bozonu Higgsa i wyznaczeniem jego masy. Okazuje się, że zgodnie ze Standardowym Modelem cząstek elementarnych masa bozonu Higgsa, którą wyznaczono w wyniku pomiarów, ma wartość powodującą niestabilność próżni, a więc i próżni w naszym Wszechświecie. Pojawia się więc pytanie: jeśli próżnia jest taka jaką przewiduje teoria to dlaczego nasz Wszechświat jeszcze nie rozpadł się? Ostatnie publikacje Profesora Urbanowskiego to właśnie próba odpowiedzi na to pytanie.

G A L A N A U K I P O L S K I E J

NAGRODA DLA PROF. ROBERTA SMOLEŃSKIEGO

Katarzyna Doszczak

Biuro Prasowe

Miło nam poinformować, że 19 lutego br.,
podczas tegorocznej GALI NAUKI POLSKIEJ,
**prof. dr hab. inż. Robert Smoleński otrzymał nagrodę indywidualną
w kategorii: znaczące osiągnięcia w zakresie działalności naukowej.**
Profesor R. Smoleński jest dyrektorem Instytutu Automatyki, Elektroniki
i Elektrotechniki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W Dniu Nauki Polskiej minister edukacji i nauki Przemysław Czarnek wręczył nagrody wybitnym uczonym reprezentującym różne dziedziny nauki. Laureaci zostali uhonorowani za zasługi w pięciu kategoriach: za znaczące osiągnięcia w zakresie działalności naukowej, dydaktycznej, wdrożeniowej, organizacyjnej oraz całokształt dorobku. Nazwiska wyróżnionych poznaliśmy podczas Gali Nauki Polskiej.

W 2022 r. Ministerstwo Edukacji i Nauki otrzymało 122 wnioski o przyznanie nagród. Spośród nich 105 zostało skierowanych do oceny merytorycznej. Wnioski oceniał Zespół doradczy składający się z 13 reprezentantów środowiska akademickiego z poszczególnych dziedzin nauki lub sztuki.

Minister Edukacji i Nauki przyznał 66 nagród zarówno na wniosek uprawnionych wnioskodawców, jak i z inicjatywy własnej.

Wyróżnienie w kategorii znaczące osiągnięcia w zakresie działalności naukowej otrzymało 45 osób, w tym 5 zespołów badawczych. Nagrody przyznano m.in. za: prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, w wyniku których zostały opracowane lub ulepszone nowe produkty, procesy lub usługi, autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych.

Profesor R. Smoleński znalazł się wśród 7 naukowców wyróżnionych w tej kategorii, którzy otrzymali nagrody indywidualne:

prof. dr hab. inż. Marcin Kamiński z Politechniki Łódzkiej,
dr Łukasz Rąbalski z Uniwersytetu Gdańskiego,
prof. dr hab. inż. Robert Smoleński z Uniwersytetu Zielonogórskiego,

—dr hab. Jakub Lipski z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy,
 —dr hab. inż. Dariusz Garbiec z Sieci Badawczej Łukasiewicz - Poznańskiego Instytutu Technologicznego,
 —dr hab. inż. Artur Piotr Durajski z Politechniki Częstochowskiej,
 —dr hab. Jacek Potocki z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Prof. dr hab. inż. Robert Smoleński w latach 2020-2021 prowadził badania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) oraz metod zapewnienia wymaganych parametrów jakości dostawy energii elektrycznej. Zagadnienia te stały się szczególnie istotne w kontekście wyzwań związanych z dokonującą się transformacją energetyczną. Rozwój odnawialnych źródeł energii oraz sektora elektromobilności stanowi istotny problem w prognozowaniu generacji oraz zapotrzebowania na energię elektryczną i wymaga opracowania nowych metod pozwalających na bezprzerwową dostawę energii o wymaganych parametrach jakościowych. Ponadto wprowadzanie inteligentnych technologii wymaga łączenia wrażliwych obwodów kontrolno-pomiarowych i komunikacyjnych z przekształtnikami energoelektronicznymi, będącymi źródłem znacznych zaburzeń elektromagnetycznych. Zapewnienie EMC tych systemów jest wymogiem technicznym oraz legislacyjnym.

W tym czasie prof. Smoleński kierował czterema projektami badawczymi i badawczo-rozwojowymi (dwa Horyzont 2020 i dwa NCBiR) o łącznym budżecie przekraczającym 44 mln PLN. Wybitny poziom badań realizowanych we współpracy z ośrodkami zagranicznymi zaowocował pozyskaniem dwóch prestiżowych projektów w ramach pierwszego filaru programu UE Horyzont 2020 - Excellent Science. Efektem projektów jest stworzenie europejskich sieci kształcących doktorantów w zakresie specyficznych zagadnień związanych z EMC systemów elektroenergetycznych oraz tzw. inteligentnych miast. W obu projektach istotną rolę odgrywa udział partnerów przemysłowych, którymi są wiodący przedstawiciele branży elektromobilności, automatyki i cyberbezpieczeństwa oraz elektroenergetyki, są to m.in. Jaguar Land Rover, THALES, ABB oraz Enea, Tauron, Solaris, Ursus i zielonogórska Ekoenergetyka. Projekty B+R, realizowane z pozyskanych w trybie konkursowym środków, mają charakter wdrożeniowy i dotyczą istotnych dla gospodarki kraju obszarów. Pierwszym był projekt finansowany z Programu Badań Sektora Elektroenergetycznego (PBSE) NCBiR pt. *Innowacyjne usługi systemowe magazynów energii zwiększające jakość i wydajność wykorzystania energii elektrycznej (EnergyStore)*, którego celem było opracowanie usług systemowych realizowanych z wykorzystaniem magazynów energii, o parametrach jakościowych nieosiągalnych przy pomocy klasycznych metod. W ramach projektu opracowano, zbudowano oraz przyłączono do sieci nN Enea pięć magazynów energii o łącznej mocy

**Wyróżnienie w kategorii
 znaczące osiągnięcia w zakresie
 działalności naukowej
 otrzymało 45 osób,
 w tym 5 zespołów badawczych.**

**Profesor R. Smoleński
 znalazł się wśród 7 naukowców
 wyróżnionych w tej kategorii,
 którzy otrzymali nagrody
 indywidualne.**

0,5 MW. Zasobniki magazynów zrealizowano w najbardziej obiecujących technologiach o specyficznych parametrach predestynujących do świadczenia poszczególnych typów usług z zakresu poprawy jakości energii. Jedną z funkcjonalności magazynów jest regulacja napięcia zapobiegająca odłączaniu prosumentów, występującemu w sprzyjających warunkach atmosferycznych, ze względu na lokalny wzrost napięcia powodowany znaczną mocą wprowadzaną do systemu. Projekt wyróżniony został nagrodą Innowatory „Wprost” 2021. W ramach drugiego projektu pozyskanego z NCBR Szybka Ścieżka pt. *Opracowanie przemysłowych przekładników bistabilnych oraz przemysłowej technologii ich produkcji* realizowanego z lubuską firmą Relpol (6 proc. rynku) opracowano i zrealizowano prototyp przekładnika bistabilnego charakteryzującego się drastycznym zmniejszeniem zużycia energii. Ponadto opracowano koncepcję prototypowej, zrobotyzowanej linii do produkcji przekładników. Zakładana w projekcie wydajność linii, to około 15 przekładników na minutę i około 5 milionów przekładników rocznie.

Potwierdzeniem wysokiego poziomu naukowego prac o charakterze aplikacyjnym było opublikowanie w latach 2020-2021 ośmiu artykułów naukowych ze współautorami będącymi członkami zespołów kierowanych przez prof. Smoleńskiego.

Wniosek konkursowy prof. Smoleńskiego wsparli wybitni naukowcy – prof. Frede Blaabjerg oraz prof. Mariusz Malinowski, z którymi prowadzona jest stała współpraca i tworzone są wspólne publikacje w prestiżowych czasopismach (IEEE Transactions on Power Electronics, IEEE Transactions on Energy Conversion).

HONOROWE STYPENDIUM NAUKOWE IM. ALEKSANDRA VON HUMBOLDTA

Z przyjemnością informujemy, że Fundacja na rzecz Nauki Polskiej rozstrzygnęła konkurs w programie Polskie Honorowe Stypendium Naukowe im. Aleksandra von Humboldta w edycji 2021 r. Zgłoszony przez prof. Arkadiusza Wudarskiego kandydat - prof. dr. iur. Michael Stürner z Uniwersytetu w Konstancji znalazł się w gronie laureatów konkursu. Oba profesoria będą prowadzić wspólne badania naukowe dotyczące tematyki: *The Private International Law Dimension of Corporate Social Responsibility*

Stypendium stanowi uhonorowanie osiągnięć naukowych laureatów oraz ma na celu stymulowanie długookresowej współpracy pomiędzy polskimi i niemieckimi badaczami. Stypendium stanowi odpowiednik *Humboldt-Forschungspreis*, prestiżowego wyróżnienia dla uczonych zagranicznych znanej niemieckiej Fundacji Aleksandra von Humboldta (Alexander von Humboldt Stiftung).

Adresatami tego szczególnego wyróżnienia są wybitni niemieccy uczeni, którzy są liderami w swoich obszarach badawczych i prowadzą badania wnoszące istotny wkład w naukę światową. Kandydatów do stypendium mogą zgłaszać do konkursu polscy uczeni.

Przyznawanie stypendium odbywa się na podstawie porozumienia z 1995 r. pomiędzy FNP a Fundacją Humboldta. Dzięki tej umowie Fundacja na rzecz Nauki Polskiej dołączyła do podobnych organizacji, które mają z Fundacją Humboldta analogiczne partnerskie porozumienia o wzajemnym przyznawaniu tych wyróżnień najwybitniejszym uczonym. Zaproszenie umożliwia laureatom realizację projektów badawczych zgodnie z ich własnym wyborem we współpracy z kolegami z kraju goszczącego.

Nazwa stypendium poprzez imię patrona nawiązuje do najlepszej tradycji współpracy naukowców polskich i niemieckich. Aleksander von Humboldt (1769-1859), niemiecki przyrodnik, podróżnik i geograf, współpracował z wieloma Polakami, był honorowym członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie i pierwszym propagatorem poezji Adama Mickiewicza w Niemczech.

prof. dr. inż. Michael Stürner

dr. hab. Arkadiusza Wudarski, prof. UZ

Warto podkreślić, że wśród wszystkich dotychczas wyróżnionych naukowców (25 edycji programu) profesorowie M. Stürner i A. Wudarski są jedynymi prawnikami. Oboje współpracują naukowo od 2010 r. i są stypendystami prestiżowych programów naukowych oferowanych w ramach międzynarodowych konkursów przez niemiecką Fundację im. Aleksandra von Humboldta. W latach 2010-2012 pracowali wspólnie na Europejskim Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. Profesor M. Stürner pracuje od 2012 r. na Uniwersytecie w Konstancji, gdzie pełni obecnie funkcję prorektora.

Stypendium zostało przyznane na okres 6 miesięcy i może być wykorzystane w okresie 3 lat od jego otrzymania, tj. do końca grudnia 2025 r. W uzasadnionych wypadkach termin wykorzystania stypendium może być przedłużony o kolejne 12 miesięcy.

Serdecznie gratulujemy uzyskania tak szczególnego wyróżnienia oraz życzymy dalszej owocnej współpracy naukowej.

<https://www.fnp.org.pl/stypendia-im-a-von-humboldta-przyznane-4/>

DR WIOLETTA HUSAR-POLISZUK W RADZIE NCBiR

Dr Wioletta Husar-Poliszuk z Katedry Stosunków Międzynarodowych Instytutu Nauk o Polityce i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego została powołana przez Grzegorza Pudę, ministra funduszy i polityki regionalnej, w skład Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Będzie pracować w dwóch Komisjach: ds. strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz odwoławczej.

Komisja ds. strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych nadzoruje programy strategiczne, które Rada przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Funduszy i Polityki Regionalnej, a także przygotowuje projekty opinii Rady w sprawach związanych z realizacją programów strategicznych oraz innych ważnych kwestii m.in. planu i sprawozdania z działalności Centrum.

Zadaniem **Komisji Odwoławczej** jest rozpatrywanie odwołań od decyzji o przyznaniu lub odmowie przyznania środków finansowych na wykonanie projektu lub promesy finansowania.

W skład Rady wchodzi 32 osoby, w tym: dziesięciu członków wskazanych przez środowiska naukowe (i to w tej grupie jest dr W. Husar-Poliszuk), dziesięciu wskazanych przez środowiska społeczno-gospodarcze i finansowe oraz dwunastu przedstawicieli administracji państwowej. Kadencja Rady trwa 4 lata, przy czym co 2 lata następuje wymiana połowy jej składu.

Pełny skład Rady NCBR: <https://www.gov.pl/web/ncbr/sklad-rady>

Rada NCBR jest ciałem doradczym i opiniotwórczym. Wypowiada się w sprawach określania proponowanych zadań badawczych służących realizacji strategicznych programów badań naukowych i rozwojowych, warunków konkursów na wykonanie prac badawczych oraz innych zadań wynikających z przepisów ustawy. Posiada decydujący głos w zakresie ustanawiania składu zespołów ekspertów

i rozporządzania majątkiem Centrum. Na etapie projektu opiniuje również roczny plan finansowy, plan działalności Centrum oraz sprawozdania dyrektora nt. działalności Centrum.

esa

ZMARŁ PROFESOR WERNER RÖHR

(1941–2022)

29 grudnia 2022 r. w Berlinie zmarł po długiej chorobie profesor WERNER RÖHR, w latach 1994–2006 profesor nadzwyczajny w Instytucie Filozofii, najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego, potem w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Profesor Werner Röhr był historykiem i filozofem i na tych dwóch obszarach skupiała się jego praca dydaktyczna i naukowa. Przez szereg lat wykładał historię filozofii, przede wszystkim filozofii niemieckiej dla studentów filozofii, prowadził też dla nich translatoria oraz szereg innych zajęć, również dla studentów filologii germańskiej. W Instytucie Filozofii w Zielonej Górze prof. Röhr wypromował kilku magistrów.

Jego biografia naukowa rozpoczęła się i zakończyła w Berlinie. Po ukończeniu studiów na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie w 1964 r. rozpoczął tam pracę jako asystent. W 1971 r. obronił doktorat nt. poglądów A. Gehlena, a w 1976 r. uzyskał habilitację. Kontynuował pracę naukową w Akademii Nauk NRD, prowadząc badania głównie nad klasyczną filozofią niemiecką i nad historią niemieckiej filozofii XX w., z naciskiem na antropologię filozoficzną, teorię osobowości, filozofię historii i filozofię społeczną. W 1981 r. z powodów politycznych – tj. wskutek zaangażowania w grupę dyskusyjną, która stawiała sobie za cel opracowanie zmodernizowanej wersji marksizmu, mogącej stać się ideologiczną podstawą ustroju NRD – został odsunięty od prac Instytutu Filozofii w Akademii Nauk i przeniesiono go do Instytutu Historii. Wyrzucono go także z SED (Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec), po tym jak zaangażował się w obronę kolegów-dysydentów.

Po przeniesieniu do Instytutu Historii, prof. Röhr rozpoczął prace historyczne nad II Wojną, polityką okupacyjną III Rzeszy, systemem państwowego terroru, co w naturalny sposób przywiodło go do problematyki polsko-niemieckiej. W latach dziewięćdziesiątych profesor Röhr kontynuował prace historyczne, skupiając się na faszyzmie i jego historii oraz na zagadnieniach pokrewnych. Publikował nie tylko książki i artykuły na te tematy, ale także dokonywał wzorcowych edycji dokumentów źródłowych. Te zainteresowania przekute zostały także w inicjatywy organizacyjno-badawcze, tj. międzynarodowe stowarzyszenie (Berli-

ner Gesellschaft für Faschismus- und Weltkriegsforschung), a także projekty i konferencje, których rezultaty publikowane były m.in. w założonym i przez wiele lat prowadzonym przez niego wydawnictwie Edition Organon. Te prace zapewniły mu trwałe miejsce w historiografii.

Szereg podjętych lub nawet już rozpoczętych inicjatyw prof. Röhra w Zielonej Górze, dotyczących np. współpracy Instytutu Filozofii z zagranicą, powołania czasopisma historycznofilozoficznego, czy organizacji międzynarodowej konferencji naukowej nt. recepcji filozofii Spinozy, z różnych przyczyn nie doszło do skutku. Konferencji nie udało się zorganizować, ale dzięki determinacji prof. Röhra wydany został pod jego redakcją naukową tom zbiorowy pt. *Spinoza im Osten. Systematische und rezeptionsgeschichtliche Studien* (Edition Organon, Berlin 2005, ss. 171), w którym zamieszczono artykuły autorstwa badaczy nie tylko z Polski i Niemiec, ale także z Finlandii, Węgier i Rosji, prezentujące problemowe analizy myśli Spinozy oraz wybrane zagadnienia z recepcji jego dzieł w Polsce, na Węgrzech i w Rosji.

Lista publikacji naukowych profesora Röhra jest bardzo długa, przypomnijmy więc jedno z jego historyczno-filozoficznych dzieł, które opublikowane zostało podczas jego pracy w Zielonej Górze. Jest to książka pt. *Panta rhei. Vorlesungen zur antiken Philosophie* (Edition Organon, Berlin 2004, ss. 232). Tom ten inauguruje serię filozoficzną „Sophos” i zawiera, zgodnie z tytułem, historię filozofii starożytnej, rozpoczynając ją od metodologicznych uwag nt. statusu historii filozofii, od zarania filozofii europejskiej, po filozofię chrześcijańskiego antyku. Choć książka została napisana z myślą o niefilozofach, to i filozofowie mogą skorzystać z zapoznania się z nią. Zamiast podejmować próbę całościowego omawiania filozofii starożytnej, autor wolał skupić się na wybranych problemach filozoficznych i ich rozwiązaniach, przedstawiając je w kontekście historycznym i społecznym.

W Instytucie Filozofii Profesor Röhr zostanie zapamiętany jako wykładowca wymagający, ale życzliwy i gotowy do pomocy współpracownik.

Więcej informacji nt. biografii i badań prof. Röhra można znaleźć w opublikowanym po jego śmierci artykule w dzienniku „[Junge Welt](#)”.

ZMIANY W FINANSOWANIU LICENCJI WBN

Ewa Adaszyńska

Biblioteka Uniwersytecka

Działająca od 1967 r. Wirtualna Biblioteka Nauki (WBN) umożliwia wszystkim polskim uczelniom oraz instytucjom naukowym dostęp do światowych zasobów wiedzy: elektronicznych czasopism, książek i baz danych. Z zasobów WBN-u korzysta 528 instytucji naukowych w Polsce. Program dofinansowany jest przez Ministerstwo Edukacji i Nauki z budżetu państwa, a dostęp do zasobów WBN kupowany jest w ramach corocznie odnawianych licencji. Projekt realizowany jest przez Uniwersytet Warszawski, Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (UW ICM), a także poprzez Instytut Chemii Bioorganicznej PAN, Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe (ICHB PAN, PCSS) oraz Uniwersytet Mikołaja Kopernika (zob. MEiN, <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/dodatkowe-12-mln-zl-na-wzbogacenie-zasobow-wirtualnej-biblioteki-nauki>).

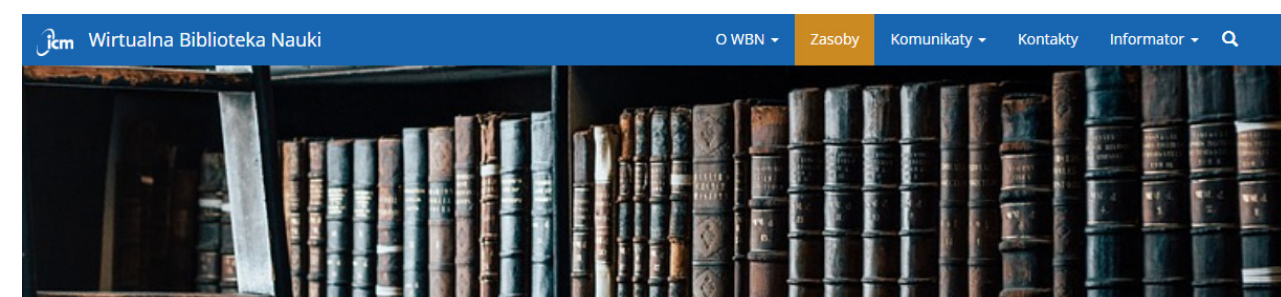
WBN udostępnia 8 tysięcy czasopism najważniejszych światowych wydawców, w tym około 5 tysięcy czasopism Elsevier, Springer i Wiley, czasopism Science i Nature, 30 tysięcy e-książek i 10 tysięcy tomów serii książkowych wydawnictw naukowych oraz 86 tysięcy e-książek Springera. Dodatkowo platforma Ebsco, działająca na rzecz nauki, agreguje czasopisma i książki różnych wydawców naukowych oraz bazy abstraktowo-bibliometryczne Web of

Science i Scopus wraz z dodatkowymi narzędziami analitycznymi InCites i SciVal (zob. WBN <https://wbn.icm.edu.pl/o-wbn/>).

Ministerstwo finansuje w całości licencje krajowe, dofinansowuje również licencje konsorcyjne, dostęp do międzynarodowych kolekcji czasopism: American Chemical Society, ACS; American Institute of Physics, AIP; American Physical Society, APS; Cambridge University Press, CUP, Emerald, IEEE; Institute of Physics, IOP; Lippincott Williams and Wilkins, LWW; NPG; Oxford University Press, OUP i Taylor&Francis; chemicznych baz danych Reaxys i CAS SciFinder; ekonomicznych baz danych EMIS, Passport, OECD oraz platform JSTOR, Knovel i Proquest, agregujących czasopisma i książki naukowe różnych wydawców.

Ze środków publicznych finansowany jest także krajowy program publikowania otwartego: licencji Springer, Elsevier, ACS, IOP, IEEE, CUP, OUP, Emerald, LWW oraz udział Polski w międzynarodowym programie publikowania otwartego Scoap3.

Pod koniec ubiegłego roku pojawiły się pierwsze sygnały o ograniczeniach licencji Wirtualnej Biblioteki Nauk w 2023 r. Ministerstwo potwierdziło kontynuowanie programu, poinformowało jednak, że kwota potrzebna na dofinansowanie baz na poziomie 2022 r. przekracza możliwości budżetowe ministerstwa, dlatego też może ono zaprzestać dofinansowania wybranych licencji. Utrzymanie dostę-

pów na dotychczasowym poziomie wycenione zostało na 277 073 711 zł (w roku poprzednim było to 260 mln zł). Po zwiększenia wydatków o kolejne 11,5 mln zł, do wykupu pełnego pakietu usług zabrakło 20 603 586 zł (zob. P. Kieraciński, Będą dodatkowe środki na Nature i Science, Forum Akademickie 2/2023, <https://forumakademickie.pl/sprawy-nauki/beda-dodatkowe-fundusze-na-nature-i-science/>). Łączny budżet projektu to kwota 256 milionów złotych.

W styczniu 2023 r. zgodnie z decyzją MEiN zmienione zostały zasady finansowania i dostępu do licencji Wirtualnej Biblioteki Nauki. Komunikat o zakresie i finansowaniu WBN pojawił się 19 stycznia (zob. <https://wbn.icm.edu.pl/komunikaty/>). Utrzymany został dostęp do wszystkich poprzednich licencji krajowych: 8 baz danych oraz narzędzi do analizy danych bazy Web of Science (InCites) oraz bazy Scopus (SciVal). Pod naciskiem środowisk naukowych i bibliotekarskich ministerstwo wycofało się z wcześniejszej decyzji braku wsparcia dla licencji krajowej Nature i Science i przyznało dodatkową kwotę 11,5 mln zł na pokrycie kosztów krajowej subskrypcji obu czasopism. Zadeklarowało również dofinansowanie 10 baz konsorcyjnych, ale wycofało się z dofinansowania 11 baz funkcyjnych do 2022 r. (zob. WBN komunikaty, <https://wbn.icm.edu.pl/>).

Czasopisma i książki w licencjach krajowych

Bazy bibliograficzne w licencjach krajowych i narzędzia bibliometryczne

Czasopisma i książki w licencjach konsorcyjnych

Licencje krajowe, finansowane przez MEiN w 100%, utrzymane w pełnym zestawie, obejmują:

Elsevier z programem publikowania otwartego: Dostęp do czasopism Freedom Collection z grupą Lancet i Cell - 1 229 tytułów bieżących z rocznikami od 1995 oraz 365 tytułów archiwalnych; 1 712 monografii z lat 2013 i 2014 oraz 803 wolumenów serii książkowych lub poradnikowych z lat 2011-2015.

EBSCO: Dostęp do pakietu 14 baz EBSCO Information Services (czasopism, gazet, książek i innych publikacji różnych wydawców) - 7 baz pełnotekstowych: Academic Search Ultimate; Business Source Ultimate; Regional Business News; Health Source: Nursing Academic Edition; Health Source: Consumer Edition; Master File Premier; Newspaper Source oraz 7 baz abstraktowych: Agricola; ERIC; GreenFILE; MEDLINE; Library Information Science & Technology Abstracts; European Views of the Americas; Teacher Reference Center.

Nature, Science: Dostęp do czasopisma Nature od 2010 r., do Science od 1997 r.

Springer Link z programem publikowania otwartego: Dostęp do 2 187 bieżących czasopism hybrydowych lub subskrypcyjnych z ich archiwum od 1997 r., dla ok. 1 000 czasopism dostęp do głębokiego archiwum sprzed 1997 r.; 137 000 książek wydanych w latach 1888-2019 (bez 2016 r.).

Wiley: Dostęp do wybranych 491 czasopism oraz 2 450 książek wydanych w latach 2009 i 2015.

Web of Science: Dostęp do interdyscyplinarnej kolekcji baz abstraktów i cytowań Clarivate Analytics z ok. 33 000 czasopism, w tym ok. 24 000 bieżących, 60 000 książek, sprawozdań konferencyjnych i patentów. WoS obejmuje: Science Citation Index Expanded, SCIE od 1945; Social Sciences Citation Index, SSCI od 1956; Art and Humanities Citation Index, AHCI od 1975; Conference Proceedings Citation Index, CPCI od 1990; Book Citation Index, Books CI od 2010; Emerging Sources Citation Index, ESCI od 2005; Journal Citation Reports, JCR od 1997; Essential Science Indicators oraz bazy dodatkowe (zakres od 2010 r., o ile nie podano inaczej): Biosis Citation Index, Data Citation Index, Derwent Innovation Index, Zoological Records od 1864, Medline od 1950, Current Chemical Reactions, CCR, Index Chemicus, IC, Current Contents Connect.

InCites - narzędzie do analizy danych z bazy Web of Science.

Scopus: Dostęp do interdyscyplinarnej bazy abstraktów i cytowań Elseviera z zakresu nauk matematyczno-przyrodniczych, technicznych, medycznych i humanistycznych z ok. 23 000 czasopism, 145 000 książek, 562 serii książkowych, 8 mln sprawozdań konferencyjnych i patentów.

SciVal - narzędzie do analizy danych z bazy Scopus.

Licencje konsorcyjne (dofinansowane przez MEiN oraz instytucje uczestniczące):

ACS z programem publikowania otwartego (51 uczestników, w tym UZ) - licencja zachowana: Dostęp do 61 czasopism American Chemical Society Web Editions z rocznikami od 1996 włącznie oraz pakietu ACS Legacy Archives zawierającego starsze roczniki archiwalne.

AIP (43 uczestników, w tym z UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do 14 czasopism American Institute of Physics.

APS (43 uczestników, w tym UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do 15 czasopism American Physical Society.

Emis (bez udziału UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do bazy Emerging Markets Information Service zawierającej ok. 23 000 publikacji pełnotekstowych, głównie informacji finansowo-gospodarczych.

Passport (bez udziału UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do bazy ekonomicznej Euromonitor International (Wielka Brytania) - statystyki demograficznej i ekonomicznej z 205 krajów oraz danych i analiz dotyczących światowego handlu detalicznego oraz produkcji i działalności firm.

OECD (bez udziału UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do bazy ekonomicznej Organisation for Economic Cooperation and Development zawierającej ok. 16 000 książek, 96 periodyków (roczników i analiz, opracowań typu „working papers”), 6 tytułów czasopism, 6 300 dokumentów roboczych i 79 baz statystycznych.

CAS SciFinder Chemicla Abstracts - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do strukturalnej bazy chemicznej z odnośnikami bibliograficznymi.

CUP (43 uczestników, w tym UZ w kolekcji HSS) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do czasopism Cambridge University Press, do pełnej kolekcji 412 tytułów lub wybranego pakietu; STM - 174 tytuły z ścisłych; HSS - 272 tytuły z nauk społecznych i humanistycznych.

Emerald (bez udziału UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do czasopism Emerald Publishing, wybranych pakietów: Management (od 40 do 310 tytułów z zakresu zarządzania i bibliotekoznawstwa), Engineering (64 czasopism) lub innych pakietów tematycznych.

IEEE (25 uczestników, bez udziału UZ) - licencja zachowana:

Dostęp do zasobów literaturowy Institute of Electrical and Electronics Engineers oraz części zasobów Institution of Engineering and Technology udostępnianych w formie bazy danych IEEE Electronic Library (IEL) w tym 184 czasopisma, materiały konferencyjne, książki oraz normy

IOP z programem publikowania otwartego (32 uczestników, bez udziału UZ) - licencja zachowana.

Dostęp do czasopism Institute of Physics, pakietu podstawowego obejmującego 57 tytułów bieżących i 42 archiwalne oraz opcjonalnie 13 tytułów bieżących w pakietach uzupełniających i 1 tytułu archiwalnego w ramach 3 pakietów uzupełniających.

JSTOR (55 uczestników, w tym UZ w 3 kolekcjach) - licencja zachowana:

Dostęp do archiwum czasopism z różnych dziedzin nauki - 36 kolekcji tematycznych do wyboru.

Knovel (bez udziału UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do ponad 11 300 podręczników i książek różnych wydawców, materiałów konferencyjnych, baz materiałowych oraz narzędzi analitycznych podzielonych na kolekcje tematyczne.

LWW z OA, (bez udziału UZ) - licencja zachowana:

Dostęp do czasopism medycznych Lippincott Williams and Wilkins, dostęp do wybranych pakietów (od 10 do 181 tytułów).

Math - licencja zachowana:

Dostęp do abstraktów publikacji matematycznych od 1931 r. z ok. 2000 czasopism matematycznych oraz z książek, sprawozdań z konferencji, raportów i preprintów.

NPG (bez udziału UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do czasopism Nature Publishing Group, za wyjątkiem czasopisma Nature, dostęp do Titles (37 tytułów).

OBC - licencja zachowana:

Dostęp do archiwum 45 czasopism biomedycznych Ovid Biomedical Collections z lat 1997-2004.

OUP z OA (53 uczestników, z tym UZ) - licencja zachowana:

Dostęp do czasopism Oxford University Press, wybranej kolekcji: FULL (od 235 do 365 tytułów), STM (od 113 do 196 tytułów), HHS (od 136 do 195 tytułów) lub mniejszych pakietów tematycznych.

ProQuest - 10 baz (48 uczestników, w tym UZ) - licencja zawieszona w 2023 r.

Dostęp do czasopism różnych wydawców oraz abstraktów prac doktorskich. Dostęp do wybranych pakietów tematycznych.

Reaxys (28 instytucji, bez udziału UZ) - licencja zachowana:

Strukturalna baza chemiczna wraz z odnośnikami bibliograficznymi.

Taylor&Francis (T&F) (bez udziału UZ) - licencja zachowana:

Dostęp do czasopisma Taylor & Francis Group, podkolekcji: SSH - 1494 tytułów lub ST - 524 tytułów oraz wielu innych, mniejszych.

(zob. Zasoby WBN, <https://wbn.icm.edu.pl/>)

ICM nie będzie obsługiwać baz, które nie są objęte dofinansowaniem MEiN. Instytucje zainteresowane dalszym dostępem muszą uzgadniać warunki bezpośrednio z wydawcami lub agentami wydawców oraz samodzielnie zabezpieczyć środki i zawierać umowy. O zmianach będziemy informować na bieżąco.

Beata Gabryś

Dziekan Wydziału Nauk Biologicznych

W piątek, 13 stycznia 2023 r. Wydział Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego zaprosił na XII edycję *Nocy Biologów*. Dokładnie 11 lat temu, 13.01.2012 r. w 16 ośrodkach uniwersyteckich w Polsce miało miejsce pierwsze wydarzenie nazwane *Nocą Biologów*. Wydział Nauk Biologicznych UZ był jednym z tych pierwszych 16 uniwersyteckich wydziałów o profilu biologicznym, które w ramach tego przedsięwzięcia otworzyły swoje sale wykładowe i laboratoryjne dla wszystkich chętnych, pragnących poznać tajniki pracy biologów i odkryć dla siebie różne oblicza nauk biologicznych. W tegorocznej edycji *Nocy Biologów* uczestniczyło 30 ośrodków w całej Polsce. Do uniwersytetów dołączyły placówki typowo naukowe, jak Polska Akademia Nauk, Ogrody Botaniczne, czy placówki popularyzujące nauki przyrodnicze.

Po dwóch latach, kiedy w sytuacji pandemii Covid-19 *Noc Biologów* odbywała się w formie on-line, mieliśmy dużą przyjemność powrócić do formy stacjonarnej, niewątpliwie najbardziej atrakcyjnej dla uczestników. W tym roku, hasłem przewodnim *Nocy Biologów* było: *Woda - źródło życia - teraźniejszość i przyszłość*. Nasze propozycje nawiązywały do tego hasła w różny sposób, począwszy od podstawowych praw fizyki - hydrostatyki - tłumaczących funkcjonowanie urządzeń wodnych, poprzez typowo już biologiczne tematy, jak fizjologiczna rola wody jako środowiska wewnętrznego i zewnętrznego dla życia organizmów, skończywszy na znaczeniu wody w ekosystemach i organizmach, które żyją w ekosystemach typowo wodnych - wodny mikro- i makro-świat. Nie zabrakło tematów bardzo aktualnych, jak problem obecności mikroplastiku w wodzie i organizmach zwierzęcych oraz tzw. ślad wodny, czyli zużycie wody w różnych działaniach człowieka.

Wszystkie zajęcia prowadzili pracownicy związani z Wydziałem Nauk Biologicznych, zatrudnieni w Instytucie Nauk Biologicznych, w Instytucie Sportu, Turystyki i Żywności oraz osoby z zewnątrz, współpracujące z naszym zespołem.

Ogółem, zaproponowaliśmy udział w 16 projektach, w tym w ośmiu zajęciach laboratoryjnych, trzech pokazach połączonych z warsztatami oraz w pięciu wykładach wzbogaconych o pokazy filmowe i inne prezentacje.

Zajęcia laboratoryjne nosiły intrygujące tytuły: *Sztuka mikroskopowania*, *Wyizoluj i zmodyfikuj DNA*, *Woda jako środowisko wewnętrzne i zewnętrzne organizmów żywych*, *Twarda woda - czyli jaka?*, *Wodny mikroświat*, *Zimna krew*, *Mniej znani mieszkańcy zbiorników wodnych* i *Między kuchnią, a laboratorium - pokaz gastronomii molekularnej*. Laboratorium *Sztuka mikroskopowania* przygotowali i prowadzili dr Anna Wróblewska-Kurdyk, mgr inż. Magdalena Jandy i inż. Sebastian Jursza. Celem zajęć było poznanie budowy i obsługi mikroskopu świetlnego, opanowanie przez uczestników techniki mikroskopowania. Ponadto, uczestnicy samodzielnie wykonywali preparaty mikroskopowe przy wykorzystaniu drobnego sprzętu laboratoryjnego i odpowiednich barwników, a następnie oglądali pod mikroskopem. Przy pomocy materiałów dydaktycznych

przedstawiających budowę komórki roślinnej rozpoznawali elementy widoczne w obrazie mikroskopowym.

Laboratorium *Wyizoluj i zmodyfikuj DNA!* prowadzili dr Dżamila Bogusławska i dr Andżelina Lopińska. Celem zajęć było przybliżenie wiedzy na temat wybranych zagadnień z zakresu medycyny spersonalizowanej. W pierwszej części zapoznano uczestników z metodami izolacji materiału genetycznego, a w drugiej zaprezentowano typy mutacji powodujących większość schorzeń genetycznych wykorzystując do tego centralny dogmat biologii molekularnej, czyli hipotezę dotyczącą przepływu informacji genetycznej, sformułowaną przez Francisca Cricka w 1957 r. realizacja zajęć odbywała się w dwóch etapach. W pierwszym izolowano materiał genetyczny (DNA) z roślin, rozpuszczano go w najpowszechniejszym rozpuszczalniku: w WODZIE. Porównano zastosowaną metodę do standardowych metod izolacji materiału genetycznego stosowanych w laboratoriach specjalistycznych. W drugim etapie omówiono typy jednonukleotydowych mutacji punktowych na podstawie praktycznego zadania, w którym uczestnicy identyfikowali mutacje na podstawie podanej sekwencji kodującej DNA wykorzystując zasadę komplementarności zasad w DNA i RNA, kod genetyczny i omówione w trakcie spotkania typy mutacji.

Zajęcia pod tytułem *Woda jako środowisko wewnętrzne i zewnętrzne organizmów żywych*, prowadzone przez dr Katarzynę Dancewicz, mgr inż. Magdalenę Jandy i inż. Sebastiana Jurszę miały na celu zapoznanie uczestników z rolą wody jako środowiska wewnętrznego organizmu żywego, zapewniającego ruchy cytoplazmy, ruchy turgorowe i higroskopijne roślin, zjawisko gutacji i plazmolizy oraz zapoznanie uczestników z przystosowaniami bezkręgowców do życia w środowisku wodnym. Uczestnicy wykonywali doświadczenia ukazujące rolę wody jako środowiska wewnętrznego organizmów żywych obserwując procesy takie, jak gutacja, ruchy turgorowe i higroskopijne roślin, ruchy cytoplazmy, plazmoliza. Następnie uczestnicy przeprowadzali obserwacje żywych bezkręgowców słodkowodnych (wyplawki, rozwielitki, ochetki, rureczniki, ochetki, ślimaki, małżoraczki...) i analizowali ich różnorodne przystosowania do życia w wodzie.

Podobną tematykę, oferowały laboratoria zatytułowane *Mniej znani mieszkańcy zbiorników wodnych*, przygotowane i prowadzone przez dr Elżbietę Roland i dr Monikę Grandtke. Laboratoria koncentrowały się na małych zbiornikach i oczkach wodnych, które odgrywają niezwykle ważną rolę w przyrodzie. Stanowią przeważnie bardzo bogate ekosystemy. Są środowiskiem życia wielu roślin i zwierząt. Gdyby nie one, nasze środowisko naturalne byłoby znacznie uboższe, mniej różnorodne. Zwykle najliczniejszą i najbardziej zróżnicowaną grupę zwierząt stanowią bezkręgowce. Podczas spotkania była okazja, żeby poznać niektóre z nich.

Podczas zajęć *Twarda woda - czyli jaka?*, prowadzone przez dr inż. Iwonę Sergiel i dr inż. Agnieszkę Mirończuk uczestnicy oznaczali zasadowość i twardość wody wodociągowej metodą miareczkowania kompleksometrycznej.

NOC BIOLOGÓW 2023

go oraz zapoznali się z metodą adsorpcji jonowymiennej, jako jednym ze sposobów usuwania twardości wody. Zajęcia rozpoczęły krótki wstęp teoretyczny wprowadzający w tematykę zajęć. Następnie uczestnicy samodzielnie oznaczali zasadowość i twardość wody. W trakcie laboratorium *Wodny mikroświat*, uczestnicy, pod kierunkiem dr Sylwii Andrzejczak-Grządka obserwowali pod mikroskopem mikroorganizmy wodne, a także samodzielnie wykonywali preparaty barwione w celu wizualizacji kształtów i elementów komórkowych.

Laboratorium Zimna krew przygotowane przez dra Mateusza Ciepłińskiego, a poprowadzone przez dra hab. prof. UZ Mariusza Kasprzaka i Zuzannę Zielonkę - studentkę kierunku biologia, specjalność biologia nauczycielska; miało na celu zapoznanie z metodyką podstawowych badań hematologicznych. Zajęcia rozpoczęto omówieniem zasad bezpieczeństwa podczas pracy z krwią, a następnie przedstawiono rolę wody w organizmie człowieka. Następnie zaprezentowano obraz mikroskopowy krwi, podstawy różnicowania elementów morfotycznych: erytrocytów, leukocytów oraz płytek krwi oraz przeprowadzono badanie grup krwi w układach grupowych ABO i Rh.

Kolejne zajęcia laboratoryjne - *Między kuchnią, a laboratorium - pokaz gastronomii laboratoryjnej* - przygotowali dr Jarosław Kliks i dr Mateusz Ciepłiński, a poprowadzili dr Jarosław Kliks oraz studentki kierunku żywienie człowieka i dietoterapia - Katarzyna Kulus i Agata Rozbicka. Celem zajęć było zapoznanie uczestników z niektórymi technikami kuchni molekularnej oraz z podstawami teoretycznymi przedstawionych metod i surowców tj. sferyfikacji, zastoso-

doskonale! Dodatkowo przedstawiono krótką prezentację tłumaczącą zjawiska fizyko-chemiczne wykorzystywane podczas nowej techniki gotowania.

Pokazy połączone z warsztatami obejmowały trzy projekty: *Mój ślad wodny*, *Mikroplastik w wodzie i zwierzętach* oraz *Siła zakłeta w wodzie - historia odkryć z fizyki*. Dr Olaf Ciebiera przygotował pokaz *Mój ślad wodny*, którego celem było określenie, ile tak naprawdę zużywamy wody, określenie czynników mających największy wpływ na zużycie wody i wskazanie konsekwencji środowiskowych zużycia wody. Ślad wodny (water footprint) jest to bowiem suma zużycia wody nie tylko w gospodarstwie domowym, ale i w procesach wytwórczych poszczególnych dóbr, które wykorzystujemy. Podczas części warsztatowej, uczestnicy wykorzystywali swoje smartfony i znajomość języka angielskiego do wyliczenia swojego śladu wodnego.

Podczas zajęć *Mikroplastik w wodzie i zwierzętach* przygotowanych i poprowadzonych przez dra hab. Bartłomieja Najbara, prof. UZ i mgr Michała Szkudlarkę przybliżono stan wiedzy na temat zanieczyszczenia mikroplastikiem wód śródlądowych i zwierząt je zamieszkujących, ze szczególnym uwzględnieniem płazów. Ponadto, prowadzący objaśnili metody badania mikroplastiku i opowiedzieli o jego źródłach w środowisku i konsekwencjach obecności w wodach. Mikroplastik to drobiny syntetycznych polimerów wielkości mniejszej niż 5 mm. Cechują się trwałością, zdolnością do przemieszczania się, zmiany koloru i krystaliczności, dalszej fragmentacji, bioakumulacji i adsorpcji toksyn i/lub metali. Jest to wszechobecny polutant. Zajęcia obejmowały wykład z pokazem slajdów oraz tablicami informacyjnymi, natomiast część warsztatowa - samodzielną obserwację różnych typów mikroplastiku pod binokulem.

Kolejny pokaz i warsztaty - *Siła zakłeta w wodzie - historia odkryć z fizyki*, pod kierunkiem dr Anny Timoszyk i przy udziale studentek kierunku biotechnologia - Natalii Witkowskiej i Natalii Jeleń - obejmował przedstawienie historii odkryć z fizyki związanych z wodą (hydrostatyka), zastosowania wiedzy w praktyce i zasady działania urządzeń „wodnych” ale również przedstawienie ciekawostek historycznych związanych z urządzeniami „wodnymi” i możliwością wykorzystania „siły” wody do czasów współczesnych. Podstawą wykładu była prezentacja multimedialna, a pokaz opierał się na możliwości zobaczenia i sprawdzenia działania prostych przyrządów, które są stosowane do tej pory, a których zasada działania jest oparta na podstawowych odkryciach z zakresu hydrostatyki.

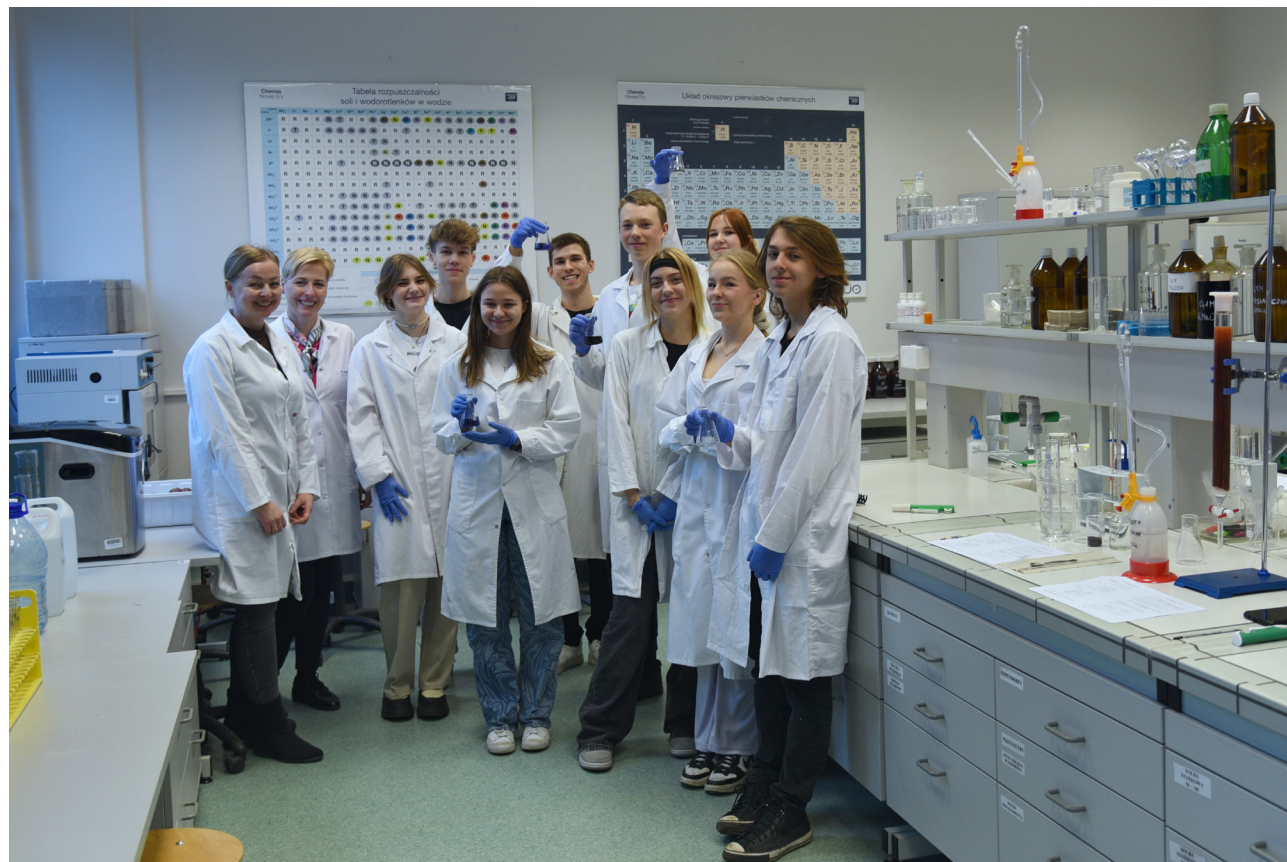
Sesja wykładowa składała się z pięciu prezentacji: *Woda jako środowisko życia płazów*, *Las nocą*, *Termoregulacja człowieka*, *Dlaczego rośliny są rozrzucone w korzystaniu z wody?*, *Fermentacja w produkcji żywności*. Wykład *Woda jako środowisko życia płazów* przygotowali i poprowadzili dr hab. Bartłomiej Najbar, prof. UZ oraz mgr Michał Szkudlarkę. Płazy są globalnie jedną z najbardziej zagrożonych wyginieciem grup kręgowców. Prowadzący omówili znaczenie wody w ich rozwoju i dorosłym życiu. Ponadto, wykładowcy zapoznali uczestników z zagadnieniem retencji oraz poruszyli problem wysychania zbiorników wodnych. Uczestnicy i uczestniczki poznali przystosowania płazów do wodnego trybu życia.

Las nocą - to wykład przygotowany i przedstawiony przez dr Agnieszkę Ważną, dra Jana Cichockiego, mgr Annę Bator-Kocot i dra Krzysztofa Nowakowskiego. Prowadzący zdradzili tajniki swoich badań nad ssakami, które realizują głównie na odludnych obszarach leśnych, nad rzekami, jeziorami i bagniskami w nocy, bez wykorzystania światła, któ-

re przestraszyłoby zwierzęta, obiekty badań. W nocy otacza nas prawdziwa dzika przyroda. Noc powoduje jednak wiele ograniczeń, żeby ten tajemniczy świat zobaczyć, zarejestrować i właściwie zinterpretować. Nowoczesne badania opierają się na wykorzystaniu technologii, które tę barierę pozwalają obejść. Badacze zaprezentowali swoje unikalne materiały dokumentacyjne, zebrane z użyciem kamery termowizyjnej, fotopułapek i detektorów, które są punktem wyjścia do pisanych przez nich publikacji naukowych. Nowoczesne technologie badawcze pozwalają podejrzeć naturalne, niekiedy zaskakujące, zachowania różnych gatunków ssaków i zobaczyć prawdziwe bogactwo lasu, który budzi się, gdy ludzie udają się na nocny odpoczynek.

Kolejny wykład, *Termoregulacja człowieka* poprowadził dr Artur Wandycz, który omówił zagadnienia związane z utrzymaniem ciepłoty ciała ludzkiego w różnych warunkach środowiskowych i podczas wysiłku fizycznego. Na pytanie *Dlaczego rośliny są rozrzucone w korzystaniu z wody?* starał się odpowiedzieć prof. dr hab. Grzegorz Irszko. W trakcie wykładu udaliśmy się w podróż razem z wodą przez całą roślinę. Była to podróż nie tylko fizyczna ale również ewolucyjna. Ponadto, dowiedzieliśmy się ile wody jest potrzebnej do produkcji jednej czekolady, pomidora czy bułki, dlaczego mamy problemy z wodą i dlaczego, to w istotny sposób wpływa na globalne ocieplenie. Wykład zawierał różne ciekawostki, animacje i krótkie filmy, które pozwoliły nam spojrzeć na zagadnienia wody w środowisku z szerszej perspektywy. Celem wykładu *Fermentacja w produkcji żywności*, poprowadzonego przez dra Andrzeja Jurkowskiego była popularyzacja wiedzy na temat procesów fermentacji w produkcji żywności.

Serdecznie zapraszamy na kolejną, XIII, edycję Nocy Biologów w styczniu 2024 r.

PRAKTYKI ZAWODOWE – PROGRAM PRAKTYK

Dariusz Dolański

Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia

Praktyki zawodowe są elementem programu studiów i tak samo jak dla innych zajęć należy dla nich przygotować program obejmujący efekty uczenia się i treści programowe. W przypadku praktyk odbywających się w kilku etapach efekty te powinny być dostosowane do charakteru kolejnych etapów i progresu kompetencji studentów. Efekty uczenia się zakładane dla praktyk powinny być zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć, tak aby studenci udając się na praktykę byli przygotowani do wykonywania zaplanowanych na niej czynności. Zasadniczo nie jest dobrym pomysłem, aby studenci osiągnęli w trakcie praktyk zawodowych wiedzę w zakresie dyscyplin naukowych czy ogólnych zasad funkcjonowania przedsiębiorstw, jednostek administracji czy systemu oświaty. Zasady te powinni poznać wcześniej, a podczas praktyki odnieść je do konkretnej placówki, w której ją odbywają. Trzeba mieć na uwadze, że zazwyczaj opiekunami praktyk w zakładach pracy nie są osoby o kompetencjach pozwalających na przekazywanie i weryfikowanie tego typu wiedzy, w tym wiedzy w zakresie dyscyplin naukowych. Efekty uczenia się dla praktyk powinny raczej koncentrować się na umiejętnościach i kompetencjach społecznych wynikających z już osiągniętych efektów uczenia się podczas zajęć zorganizowanych w uczelni.

W przypadku praktyk dla kierunków studiów objętych standardami kształcenia, w tym standardem przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela, efekty uczenia się dla praktyk zawodowych zostały określone w tych standardach i należy przenieść je do programu praktyk. Program ten można uzupełnić o dodatkowe efekty uczenia się pod warunkiem odpowiednio zwiększonego w stosunku do minimalnego określonego przez standard wymiaru praktyk.

Opis treści programowych, tak jak w przypadku pozostałych zajęć objętych programem studiów, powinien prowadzić do osiągnięcia założonych dla praktyk efektów uczenia się. W przypadku praktyk powinien m.in. zawierać wyszczególnienie zadań i czynności, które student po-

winien wykonać niezależnie od miejsca, w którym praktyka się odbywa. Opis ten może mieć charakter ramowy i w niewielkim stopniu być dostosowywany do warunków odbywania praktyk z założeniem zapewnienia osiągnięcia efektów uczenia się oraz możliwością dodatkowego wykonywania zadań wykraczających poza ten program ramowy, w tym także wynikających z bieżących potrzeb praktykodawcy.

W tym kontekście warto odnieść się do często zadawanego pytania czy praktyki można zaliczyć do zajęć do wyboru? Jeśli na kierunku obowiązuje jeden program praktyk obowiązujący wszystkich studentów, to wtedy praktyki nie są zajęciami do wyboru. Wybór bowiem nie dotyczy indywidualizacji ścieżki kształcenia poprzez program zajęć, lecz miejsca odbywania praktyk i osoby opiekuna praktyk. Natomiast jeśli praktyki są częścią zajęć w ramach oferowanych na kierunku specjalności lub specjalizacji i programowo zostały zgodnie z nimi sprofilowane, to automatycznie wraz z całym modułem stają się zajęciami do wyboru. Także możliwe jest zróżnicowanie programowe praktyk w ofercie tej formy zajęć i wówczas także będą one zajęciami do wyboru.

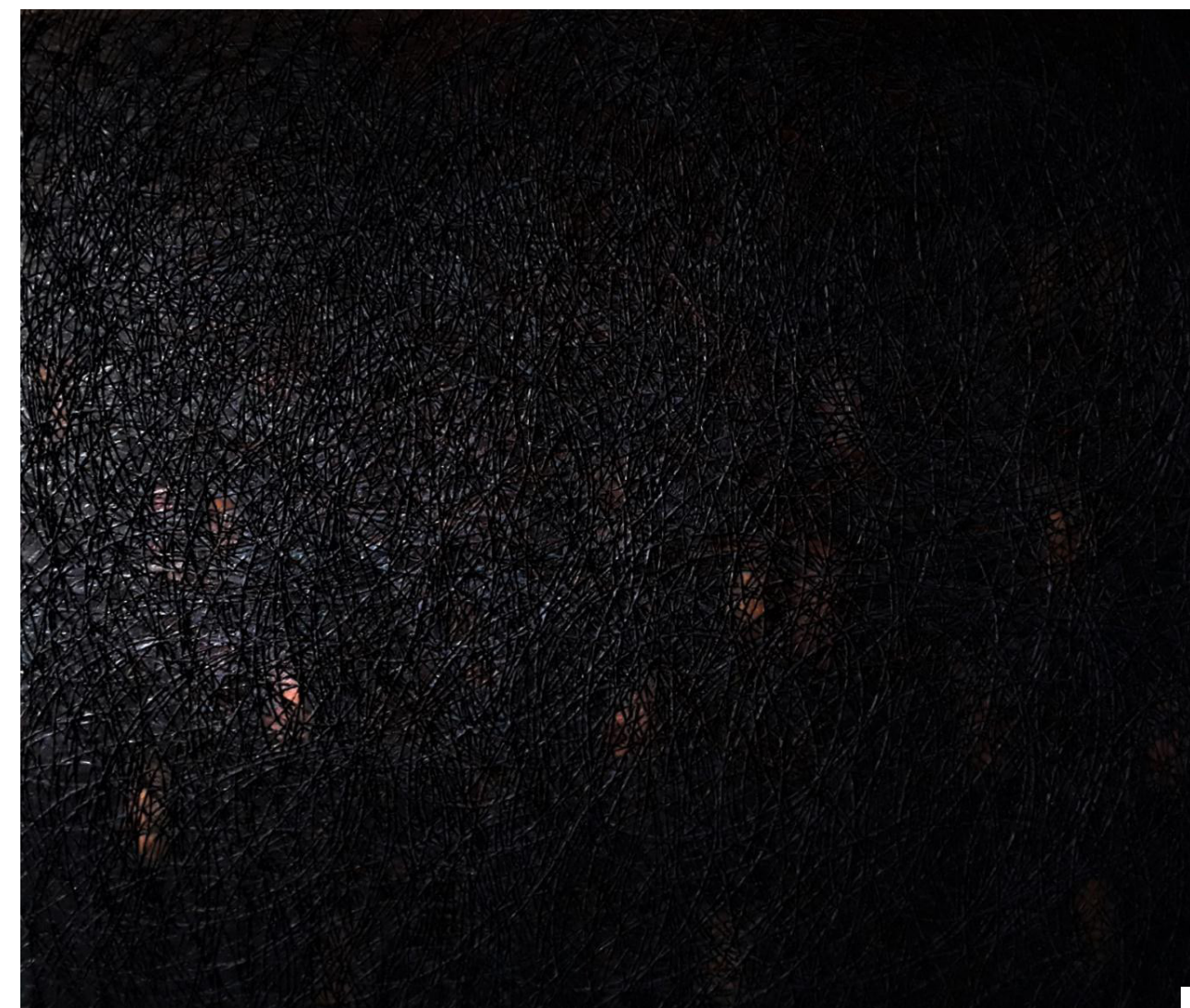
Pełnomocnicy rektora do spraw związanych z jakością kształcenia zapraszają na konsultacje. Ich terminy opublikowane są na stronach internetowych pełnomocników w zakładce KSZTAŁCENIE strony domowej UZ.

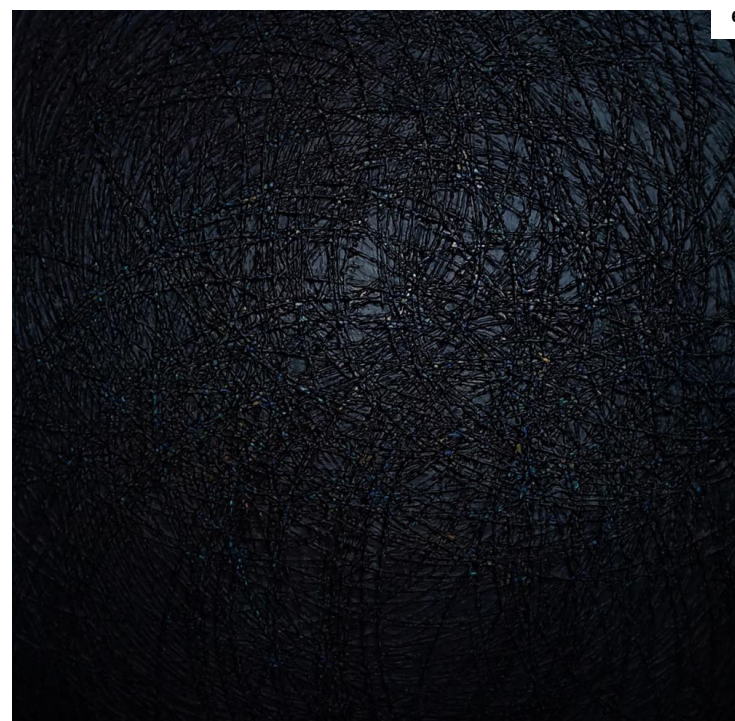
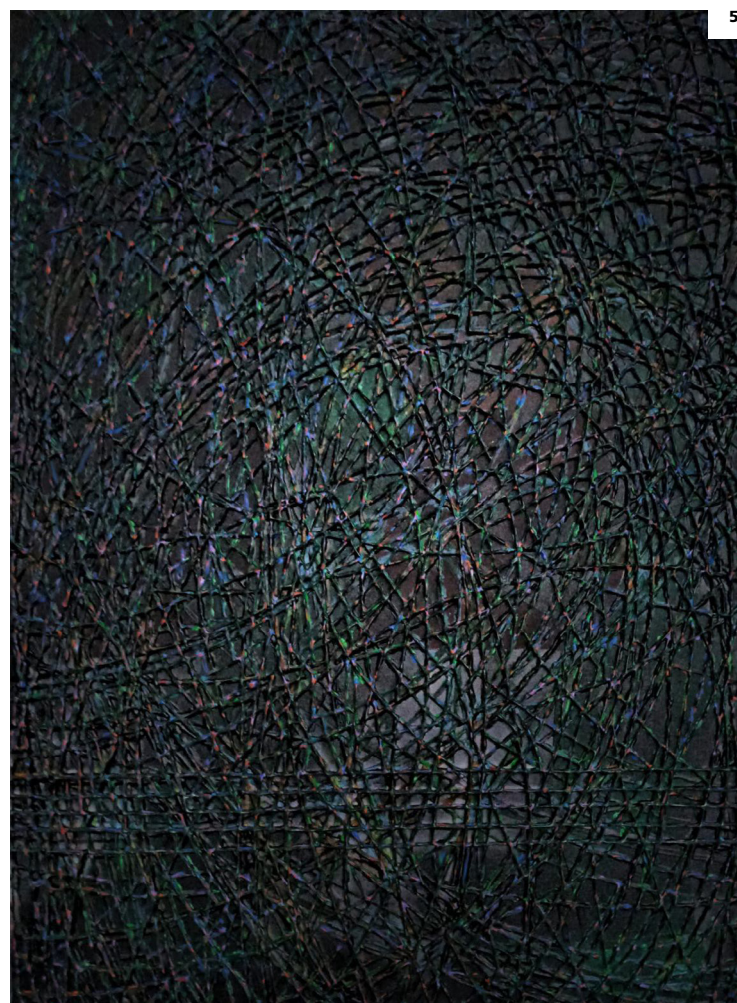
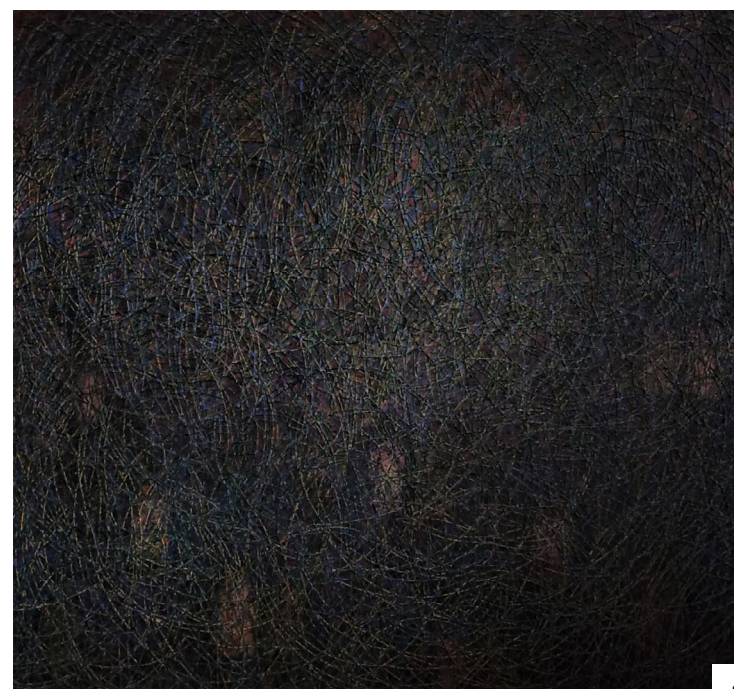
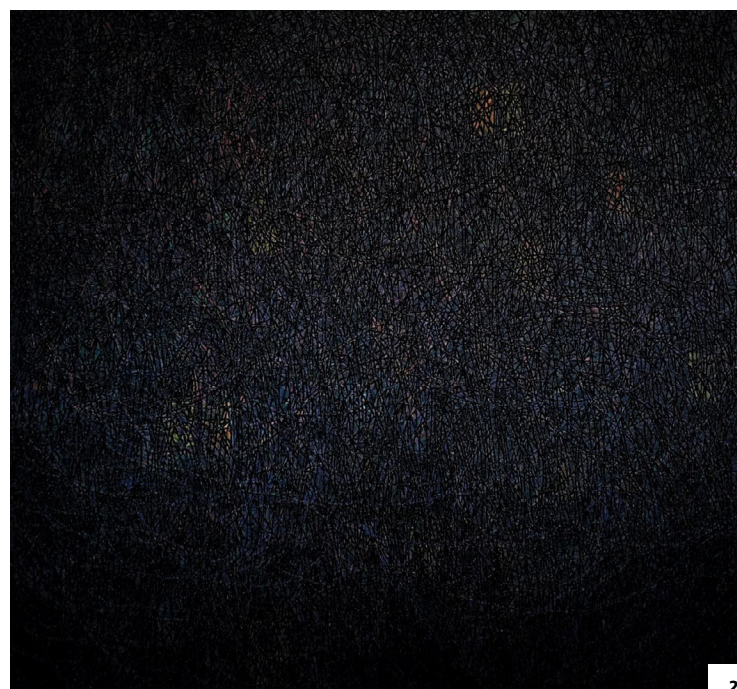
OBRAZY DR M. CZERNIAWSKIEJ NA MIĘDZYNARODOWYCH TARGACH SZTUKI W WENECJI

Dwa obrazy dr Małgorzaty Czerniawskiej z Pracowni Kształcenia Plastycznego Instytutu Architektury i Urbanistyki UZ - *W Stronę Mroku I* z serii *Prześwity*, 135x160 cm, technika mieszana na płótnie, 2019 oraz *W Stronę Mroku III* z serii *Prześwity*, 165x175 cm, technika mieszana na płótnie 2020 - zostały zaproszone na 15. Międzynarodowe Targi Sztuki

w Wenecji - VENICE INTERNATIONAL ART FAIR 2022 - 15TH EDITION, Palazzo Albrizzi-Capello, Palazzo Bembo, Wenecja 8-30.09.2022 r. [OPENING: VENICE INTERNATIONAL ART FAIR | ITS LIQUID](#)

Następnie wzięły udział w międzynarodowej wystawie malarstwa, fotografii, sztuki wideo, instalacji/rzeźby

- 1 __ *W Stronę Mroku I* z serii *Prześwity*, 135 x 160 cm, technika mieszana na płótnie, 2019
- 2 __ *W Stronę Mroku III* z serii *Prześwity*, 175 x 165 cm, technika mieszana na płótnie, 2020
- 3 __ *W Stronę Świata III* z serii *Prześwity*, 140 x 145 cm, technika mieszana na płótnie, 2020
- 4 __ *W Stronę Świata IV* z serii *Prześwity*, 140 x 145 cm, technika mieszana na płótnie, 2020
- 5 __ *W Stronę Świata V* z serii *Prześwity*, 70 x 50 cm, technika mieszana na płótnie, 2021
- 6 __ *W Stronę Mroku IV* z serii *Prześwity*, 80 x 80 cm, technika mieszana na płótnie, 2019
- 7 __ *W Stronę Mroku V* z serii *Prześwity*, 80 x 80 cm, technika mieszana na płótnie, 2019

i sztuki performance - CONTEMPORARY VENICE 2022 - 11th EDITION, Palazzo Bembo, Wenecja 21.10-10.11.2022 r. [OPENING: CONTEMPORARY VENICE 2022 | ITSLIQUID](#)

Po czym zaprezentowały się na Targach Sztuki w Rzymie - ROME INTERNATIONAL ART FAIR 2022 - 5th EDITION, Medina Art Gallery, Rzym 13-30.12.2022 [OPENING: ROME INTERNATIONAL ART FAIR 2022 | ITSLIQUID](#)

Natomiast w lutym br. uczestniczyły w Międzynarodowej Wystawie Sztuki Współczesnej w Londynie - LONDON CONTEMPORARY 2023 - 7TH EDITION, THE LINE Contemporary Art Space 03-19.02.2023

W międzyczasie dwa inne obrazy: *W Stronę Świata III* z serii *Prześwity*, 140 x 145 cm, technika mieszana na płótnie, 2020 oraz *W Stronę Świata IV* z serii *Prześwity*, 140 x 145 cm, technika mieszana na płótnie, 2020 zakwalifikowały się do II etapu 6. Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego *Jesienne Konfrontacje*, organizowanego przez BWA Rzeszów. Jury oceniło 568 prac autorstwa 227 artystów. Do II Etapu konkursu dopuściło 111 prac 57 autorów - wystawa trwała od 1 grudnia 2022 r. do 29 stycznia 2023 r.

www.bwa.rzeszow.pl/wyniki-i-etapu-konkursu-6-triennale-polskiego-malarstwa-wspolczesnego-jesienne-konfrontacje-rzeszow-2022

Na marzec 2023 r. zaplanowana jest Międzynarodowa Wystawa Sztuki Współczesnej - RenovArt | 100 Artists for the Future, Galeria Spazio Opera, Matera, Włochy.

Do udziału w niej zostały zaproszone 3 obrazy:

W Stronę Świata V z serii *Prześwity*, 70 x 50 cm, technika mieszana na płótnie, 2021 *W Stronę Mroku IV* z serii *Prześwity*, 80 x 80 cm, technika mieszana na płótnie, 2019 *W Stronę Mroku V* z serii *Prześwity*, 80 x 80 cm, technika mieszana na płótnie, 2019

Najbliższe wydarzenie wiąże się z wyróżnieniem Polskiej Akademii Nauk w obszarze nauk humanistycznych i społecznych (otrzymanym 7 czerwca 2022 r., za oryginalny sposób, który łączy rozważania humanistyczne ze sztuką) dla mojej publikacji zatytułowanej *Prześwity - w stronę światła, w stronę mroku. Transformacja przestrzeni i inne metody modelowania procesów percepcyjnych w malarstwie*.

W ramach cyklu wykładów otwartych pn. *Nauka i Społeczeństwo*, w Pałacu Działyńskich, Poznańskim Oddziale PAN, 19 stycznia 2023 r. odbył się wykład, połączony z wernisażem prac malarskich dr Małgorzaty Czerniawskiej z serii *Prześwity*.

poznan.pan.pl/przeswity-w-strone-swiatla-w-strone-mroku-wyklad-i-wystawa-w-ramach-cyklu-nauka-i-spoleczenstwo

Małgorzata Czerniawska
PRZESWITY

W STRONĘ ŚWIATŁA, W STRONĘ MROKU
Transformacja przestrzeni i inne metody modelowania procesów percepcyjnych w malarstwie

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogórskiego

101 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

16 grudnia 2022 r. w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki odbyło się otwarcie wystawy prof. Zdzisława Mackiewicza z Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Artysta zaprezentował prace z cyklu „PAD” oparte na grafice wektorowej, a zwłaszcza rysunku, w którym nadrzędnym środkiem wyrazu plastycznego jest linia.

Kuratorem wystawy jest dr Janina Wallis, starsza kustosz dyplomowana i prof. Andrzej Bobrowski. Wystawę można było zwiedzać od 16 grudnia 2022 r. do 31 stycznia 2023 r. w godz. od 9.00 do 15.00.

ZDZISŁAW MACKIEWICZ

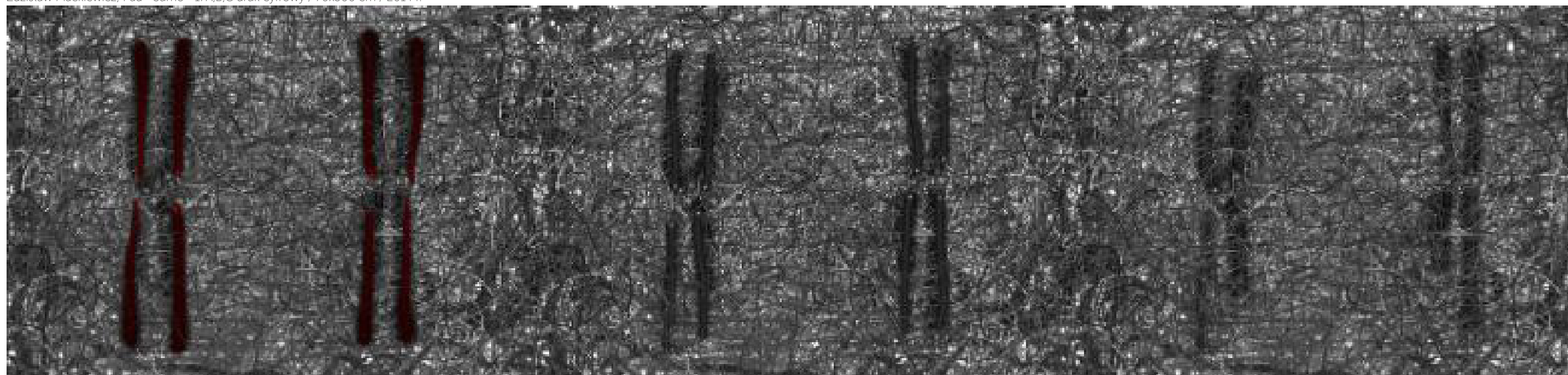
studia ukończył na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Jest pedagogiem na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Katedrze Grafiki, prowadzi dyplomującą pracownię Grafiki Multimedialnej (doktor habilitowany sztuki w dyscyplinie artystycznej fotografia, profesor nadzwyczajny).

Zorganizował 39 wystaw indywidualnych, brał udział w ponad 90 wystawach zbiorowych tu i tam.

Uprawia fotografię i grafikę. Realizacje fotograficzne: cykle „Blachy, szmaty, folie, papier...”, „Światła”, „Polaryzatory”, „Awers Rewers”, „Awers Rewers - kalejdoskop”, „Obrotowe”, „Odwrócenie – rewers”, „Odwrócenie – awers”, „Odwrócenie – awers XS”, „Odwrócenie – awers XZ”, „Odwrócenie – rewers 2”, UMA, Human, Flightless - AR, Introspectio.

Realizacje graficzne: cykle „PL”, „Pad”.

Zdzisław Mackiewicz, Pad - Sumo - 17A,B,C druk cyfrowy / 70x300 cm / 2014 r.

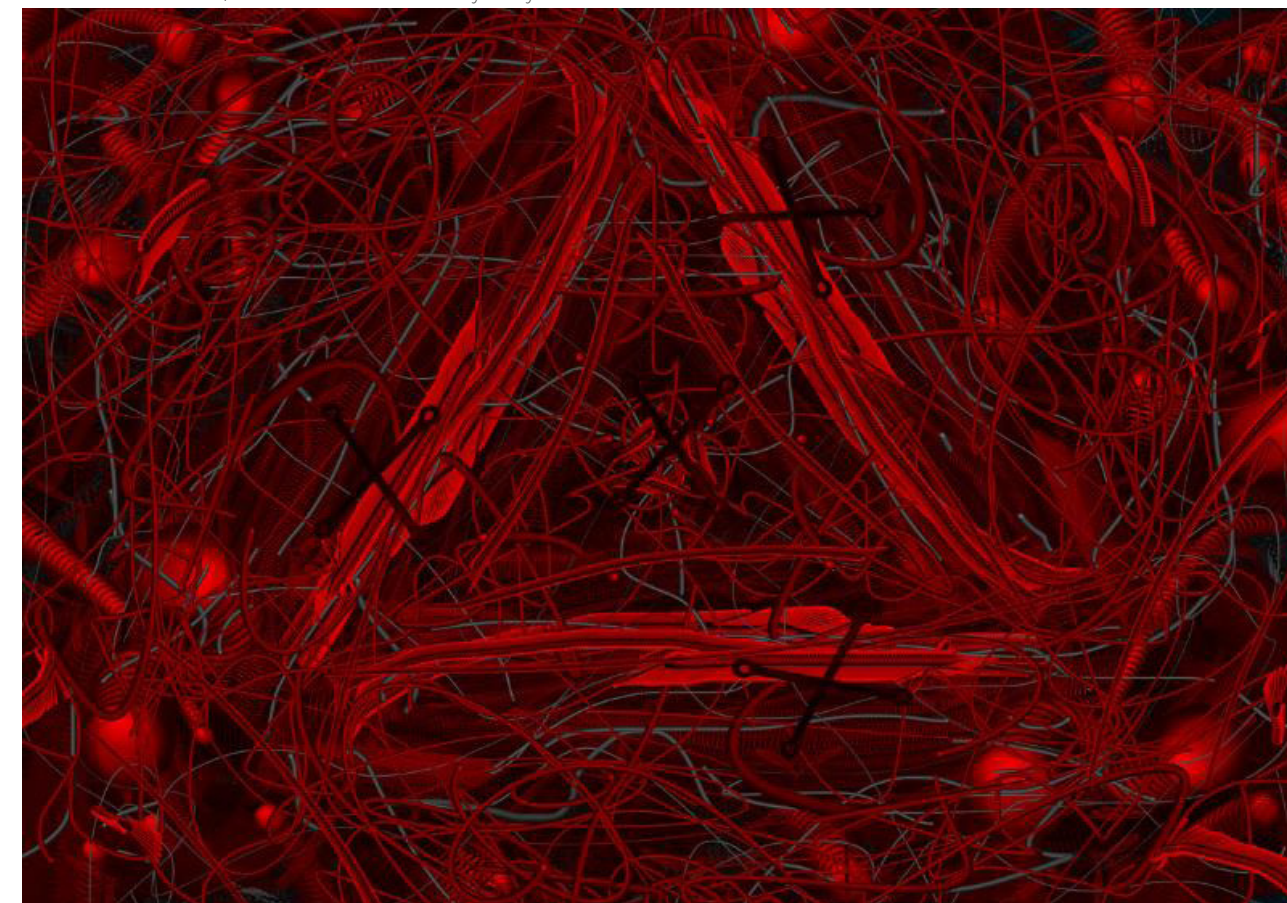
Prace z cyklu graficznego „Pad”.

Cykl „PAD” to prace powstałe wyłącznie na urządzeniu przenośnym iPad’zie, opieram się w nich wyłącznie na grafice wektorowej, a właściwie na rysunku. Koncentruję się na ekspresji, jaką dają swobodne, nieskrępowane emocje towarzyszące procesowi opracowania grafiki. Grafiki te nie niosą żadnych treści, moja praca polega w nich na wyrażaniu czysto estetycznych pragnień najprostszym środkiem wyrazu plastycznego jakim jest linia.

„Interesuje mnie, nie to, co obraz przedstawia w naturalistyczny, materialny sposób, ale to, co można wydobyć z otoczenia dla potrzeb czystego obrazu i sensu jego konstrukcji z zachowaniem szacunku dla tego, co zapisała klisza, matryca cyfrowa, gest”.

Zdzisław Mackiewicz

Zdzisław Mackiewicz, Pad - Sumo - 04 / druk cyfrowy / 70x100 cm / 2014 r.

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

SPOWITEMU W BŁĘKIT CHWAŁA

GALERIA DUŻA SCENA UAP,
Poznań, 9.09.2022 – 6.10.2022

Wyobraź sobie idealny świat, pełen harmonii i równowagi. Kiedy wszystko jest dostępne i nie ma już niczego do znalezienia. Wszystko masz. Jesteś pełnią. Jesteś kompletny, niczego Ci nie brak.

Punktem odniesienia prezentowanych prac był obraz Urszuli Broll, *Spowitemu w błękit chwała*, z 1970 r. Analizuję, badam jej formy, wglębiam się w jej medytacyjne myślenie o świecie, sztuce, zanurzam się w kontemplacji. Ograniczyłam się do o błękitu, który dla mnie jest synonimem ciszy i skupienia. Odrzuciłam bogatą kolorystykę Urszuli, by nie rozpraszać się, nie konkurować z jej przedstawieniem świata.

Praca była eksponowana na V edycji Złotego Grona w 1971 r. Podarowany papier, na którym powstała moja realizacja był własnością Jana Muszyńskiego, dyrektora Muzeum Ziemi Lubuskiej w latach 1976-1998. Być może pochodzi z czasów, kiedy obraz Urszuli Broll wzbogacił Kolekcję Galerii Złotego Grona.

MAGDALENA GRYSKA, 1965 r.. Dyplom w zakresie malarstwa w 1994 r. w PWSSP (obecnie UAP) Poznań. W latach 1990-91 wolny słuchacz w École Nationale Supérieure Des Beaux Arts, Paryż. Pracuje w Instytucie Sztuk Wizualnych UZ w Zielonej Górze, od roku 2010 na stanowisku profesora nadzwyczajnego, gdzie prowadzi dyplomującą Pracownię Malarstwa. W latach 2003-2008 prowadziła Galerię Stara Winiarnia w Zielonej Górze. Kuratorka projektów artystycznych oraz wystaw studentów i absolwentów uczelni artystycznych. Od roku 2015 współtworzy Miejsce Aktywności Twórczej Kosobudki 3. Miejsce działań artystycznych i projektów rozwojowych. Mieszka w Zielonej Górze i Kosobudkach. Zajmuje się malarstwem, obiektem, działaniem w przestrzeni i małymi formami wideo. Jest autorką około 40 wystaw indywidualnych i brała udział w około 100 wystawach zbiorowych w Polsce, Niemczech, Francji, Czechach, Chinach, Włoszech, USA i Ukrainie. Współpracuje z Galerią Sztuki Współczesnej Ale Sztuka!

Ważniejsze wystawy indywidualne: Obrazy mesmeryczne, Galeria CKiS Wieża Ciśnień, Konin, 2017; Galeria MBWA, Leszno, 2018; Skupienie i nerwowe układanki, Galeria ZPAP, Toruń, 2019; Cytaty, Galeria BWA, Gorzów Wlkp., 2012; Czarna fala, Galeria BWA, Rzeszów, 2014;

Wystawy zbiorowe: Covimetry, Ely Center of Contemporary Art, New Haven, Connecticut, USA, 2021; Naprawa duszy, naprawa ciała w ramach Biennale Zielona Góra, Galeria Uniwersytecka, Zielona Góra, 2020; Lot Ikara, Galeria BWA, Zielona Góra, 2020; Anioł historii, Galeria Instytutu Problemów Sztuki Współczesnej, Narodowa Akademia Sztuki Ukrainy, Ukraina, Kijów, 2019.

◀ foto: Jadwiga Subczyńska ▶

REKTORAT

W Galerii Rektorat im. Zenona Polusa od 13 stycznia do 26 lutego br. prezentowaliśmy wystawę Andrzeja Bobrowskiego „Mam Skłonności do przesady”. Artysta przestrzeń Galerii podzielił na dwie części: rozjaśnioną i zaciemnioną. W pierwszej zaprezentował ponad sto rysunków, powstałych około 25 lat temu. Andrzej do tej pory nie prezentował tych prac, leżały one w szufladzie pracowni czekając do dzisiaj by ujrzeć światło dzienne. W części ciemnej oglądaliśmy instalację przestrzenną składająca się z kajaka, który w miejsce siedzisk miał lustra, co z kolei przywoływało skojarzenia z taflą wody, w której możemy zobaczyć własne odbicie. Kajak przywiązany był sznurkiem do symbolicznego pomostu. Z nim stał rower, którym artysta podróżuje. Całość uzupełniał relief z cyklu „Pola zależności” oraz niewielka sofa. Tak Andrzej pisze tym cyklu:

„Pola zależności”

Prace - reliefy wynikają z prowadzonego przeze mnie cyklu *Pola miłości*, w którym istotną jest perspektywa rządowa. *Pola zależności* w tym kontekście odnoszą się do sfery relacji i wpływają na interpretację uczuć, które w pracy wydobywam poprzez światło.

Przyjazną mi przestrzeń Galerii Rektorat im. Zenona Polusa podzieliłem na dwie części. Pierwszą, ciemną, w której umieściłem relief *Pola zależności* i drugą, jasną, gdzie znalazły miejsce rysunki.

Bliskie są mi idee manicheizmu. Na granicy dwóch światów - ciemnego i jasnego - jest łączący je pomost. Do niego czerwoną nicią przywiązałem kajak uczuć...

Mimo tytułowej skłonności do przesady, w moich pracach, które powstawały na przestrzeni wielu lat, czytelny jest balans, rodzaj dialogu pomiędzy intuicją a świadomością. Przypadek czy błąd, które akceptuję i w życiu, i w sztuce, grają w moich pracach rolę równorzędne ze świadomymi decyzjami, wyborami. Nie ograniczają i niczego nie zamykają.

Andrzej Bobrowski

PROF. DR HAB. ANDRZEJ BOBROWSKI po ukończeniu szkoły średniej w rodzinnej Nysie studiował na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu.

Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1990 r. w Pracowni Drzeworytu prof. Zbigniewa Lutomskiego. W roku 2001 doktoryzował się, w 2004 – habilitował, a w 2012 otrzymał tytuł profesora.

Przez cały okres pracy naukowo-dydaktycznej, od roku 1996, jest związany z Uniwersytetem Zielonogórskim. W różnych okresach pełnił funkcje: dyrektora, zastępcy dyrektora w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej na Wydziale Artystycznym UZ, kierownika Zakładu Grafiki w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym UZ. Obecnie prowadzi Pracownię Serigrafii.

Równoległe, od 2005 r. pracuje w Poznaniu – w Akademii Sztuk Pięknych, a po zmianie w 2010 r. jej nazwy – w Uniwersytecie Artystycznym, obecnie imienia Magdaleny Abakanowicz. W roku 2016 został wybrany do pełnienia funkcji dziekana Wydziału Grafiki i Komunikacji Wizualnej UAP (do 2022).

Artysta, dydaktyk, organizator. Promotor prac licencjackich, magisterskich i doktorskich. Jako recenzent uczestniczył w postępowaniach habilitacyjnych i o nadanie tytułu profesora. Zajmuje się grafiką, malarstwem i działaniami przestrzennymi (instalacje, obiekty).

Swoje dzieła prezentował na wystawach indywidualnych, m.in. w Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze i w Muzeum Okręgowym im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. Co roku bierze udział w kilku wystawach zbiorowych w wiodących galeriach i instytucjach kultury w kraju i za granicą, m.in. w Austrii, Chinach, Indiach, Japonii, Niemczech, Rumunii.

Jest laureatem nagród i wyróżnień m.in.: na Triennale Grafiki Polskiej, Nagrody Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu prof. dr. hab. Wojciecha Müllera za osiągnięcia artystyczne, Nagrody Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. Wojciecha Strzyżewskiego za działalność dydaktyczną, a także Nagrody Prezydenta Miasta Zielona Góra za osiągnięcia artystyczne i dydaktyczne.

Jarek Jeschke

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

WSPOMNIENIE WŁODZIMIERZ DYSZAK

Z głębokim smutkiem i żalem informujemy, że 17 stycznia 2023 r., na wieczną służbę odszedł mgr inż. Włodzimierz Dyszak, nasz drogi Kolega i Przyjaciel, wieloletni pracownik Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Włodek urodził się 14 sierpnia 1948 r. w Strzałkowie, wielkopolskim miasteczku położonym między Wrześnią i Słupcą. Studiował budownictwo na Wydziale Budownictwa Lądowego w Politechnice Poznańskiej, broniąc pracę dyplomową w roku 1972 w zakresie budownictwa drogowego, w specjalności - drogi i lotniska. W roku 1973 został zatrudniony w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze na Wydziale Budownictwa Lądowego, który w 1974 r. przekształcony został w Instytut Budownictwa, w ramach którego Włodek Dyszak pracował jako asystent w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych i Mechaniki Budowli. W ostatnich latach zajmował stanowisko starszego wykładowcy w Zakładzie Dróg, Mostów i Kolei Instytutu Budownictwa UZ, kierowanym przez prof. dr. hab. inż. Adama Wysokowskiego.

W trakcie swojej służby na WSI, Politechnice Zielonogórskiej i Uniwersytecie Zielonogórskim prowadził wykłady i ćwiczenia laboratoryjne dla studentów studiów stacjonarnych i zaocznych, między innymi z takich przedmiotów jak: badania konstrukcji, konstrukcje betonowe, konstrukcje metalowe czy wybrane zagadnienia z realizacji obiektów przemysłowych. Był nauczycielem wymagającym, ale z drugiej strony lubianym i cenionym przez studentów.

Brał udział w badaniach naukowych prowadzonych w Instytucie i w pracach badawczych realizowanych na rzecz różnych podmiotów gospodarczych. Wykonywał liczne ekspertyzy techniczne, w tym między innymi dla Kombinatu Górniczo-Hutniczego Miedzi w Lubinie, zwłaszcza dla Huty Miedzi w Żukowicach k. Głogowa.

Drogi Włodek, będzie nam Ciebie brakowało i na zawsze pozostaniesz w naszych sercach i w naszej pamięci.

Marek Dankowski

ODZNACZENIA PAŃSTWOWE DLA PRACOWNIKÓW WYDZIAŁU WBAIS

11 stycznia 2023 r. podczas uroczystego spotkania w budynku Biblioteki UZ, odbyło się wręczenie pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego odznaczeń państwowych i ministerialnych. Odznaczenia państwowe zostały nadane osobom szczególnie zasłużonym dla dobra Uczelni zgodnie z art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o orderach i odznaczeniach, przez Prezydenta RP, Andrzeja Dudę. W sumie, odznaczenia państwowe przyznano 36 osobom, natomiast 32 osoby uhonorowane zostały Medalem Komisji Edukacji Narodowej, który nadawany jest przez Ministra Edukacji i Nauki. Aktu wręczenia odznaczeń dokonał Wojciech Perczak - wicewojewoda lubuski.

Miło nam podkreślić, że wśród osób odznaczonych byli również pracownicy Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ:

- dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ - Brązowy Krzyż Zasługi;
- prof. dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki - Medal Złoty za Długoletnią Służbę;
- dr inż. Anna Staszczuk, prof. UZ - Medal Srebrny za Długoletnią Służbę;
- dr inż. Artur Juszczyk - Medal Brązowy za Długoletnią Służbę;
- dr inż. Paweł Błażejowski - Medal Brązowy za Długoletnią Służbę;
- dr inż. Jakub Kostecki - Medal Komisji Edukacji Narodowej;
- dr inż. Ewelina Płuciennik-Koropczuk - Medal Komisji Edukacji Narodowej;
- dr inż. Anita Jakubaszek - Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Wszystkim osobom uhonorowanym odznaczeniem państwowym i ministerialnym, a zwłaszcza naszym Koleżankom i Kolegom z Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, serdecznie gratulujemy i mamy nadzieję, że swoją pracą, zaangażowaniem i aktywnością przyczynią się do dalszego rozwoju naszej Uczelni.

Marek Dankowski

Szanowna Pani Profesor, Droga Anetto,

wiadomość o śmierci bliskiej Ci osoby bardzo nami wstrząsnęła. Przyjmij nasze najserdeczniejsze wyrazy współczucia i słowa wsparcia z powodu śmierci Twojego Brata ZBIGNIEWA BARSKIEGO. Jego odejście przyjąłmy z najgłębszym żalem i smutkiem. W tych trudnych chwilach życzymy Tobie i całej Twojej Rodzinie wytrwałości i siły, gdyż śmierć zawsze przychodzi za wcześnie, zawsze nie w porę, zawsze wywołuje pustkę...

Wyrazy głębokiego współczucia składają

Władze dziekańskie, Dyrekcja i Pracownicy Wydziału Ekonomii i Zarządzania

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

XXX TRÓJSTRONNE POLSKO- -FRANCUSKO-NIEMIECKIE KOLOKWIMUM STUDENCKIE

27 listopada - 3 grudnia 2022 r.

Temat: UNIA EUROPEJSKA W ŚWIETLE DOKUMENTÓW ZAŁOŻYCIELSKICH

Polsko-Francusko-Niemieckie Kolokwium Studenckie odbywa się corocznie od 1990 r. zgodnie z zasadą trójstronnej rotacji miejsca. W tym roku blisko 50 studentów germanistyki z Angers i Vechty oraz germanistyki z koła naukowego „Germanica” i anglistyki z Zielonej Góry - wraz z opiekunami, którymi byli mgr Liliana Sadowska i dr hab. Marek Biszczyk, prof. UZ - spędziło siedem interesujących dni w pięknym obiekcie dawnego klasztoru Augustianów w Frenswegen (Niemcy) i w Amsterdamie (Niderlandy). Cały pobyt miał z jednej strony jak zawsze charakter roboczy (25 godzin pracy studentów i opiekunów), z drugiej jednak strony został uświetniony atrakcjami, które miały nadać 30-leciu naszego Kolokwium odpowiednią oprawę. Po ostatnim spotkaniu, które odbyło się w Brukseli w 2019 r., planowano jubileuszowe Kolokwium, jednak pandemia uniemożliwiła ciągłość i w taki oto sposób dopiero w 2022 r. mogliśmy zrealizować nasze dawno oczekiwane przedsięwzięcie.

1. Wybór tematu

Podstawą przygotowania studentów do pracy podczas Kolokwium była lektura tekstów programowych, w szczególności „Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej” (2000) Traktatów Rzymskich (1957), Traktatu z Maastricht (1992), Traktatu z Lizbony (2007), które jawią się jako teksty założycielskie Unii Europejskiej. Skupiono się na teraźniejszości i na tym, czy, a jeśli tak, to jakie, perspektywy praw podstawowych są dziś aktualne i zasługują na szczególną uwagę. Na pierwszy plan wysuwały się trzy aspekty tematyczne:

- zmiany klimatyczne: apele, strategie, problemy
- integracja jako złożony proces
- Europa i naród: relacja napięcia.

2. Główne zagadnienia oraz ich realizacja

Pracę przygotowującą do udziału w Kolokwium rozpoczęto na rodzimych uniwersytetach od czytania reportaży, artykułów, wywiadów i opinii na wyżej wymienione tematy. W trakcie trwania Kolokwium skupiono się w przypadku tematu dotyczącego zmian klimatu na ekologicznych i eko-

nomicznych faktach i danych, które następnie skonkretyzowano za pomocą poszczególnych procesów i wydarzeń. Były to m.in.:

- powódzie w Wietnamie jako efekt globalnego ocieplenia,
- zmiany związane z likwidacją przemysłu węglowego w Brandenburgii i Saksonii,
- skutki globalnego ocieplenia dla Afryki, kwestia sprawiedliwości klimatycznej w tzw. krajach rozwijających się.

Złożoność „integracji” uwidoczniła się w tekstach, które na przykład

- dotyczyły sytuacji na francuskich przedmieściach,
- opisywały skutki wojny o niepodległość Algierii w latach 1954-1962,
- ilustrowały za pomocą badań, że pojęcie „społeczeństwa otwartego” wywołuje różne reakcje w Europie Wschodniej i Zachodniej, oraz
- przedstawiały czynniki takie jak kolor skóry, pochodzenie, religia w Polsce, Francji, Niemczech, które nadal w niemałym stopniu determinują przebieg życia, sterując ścieżkami kariery i wpływają na poszukiwanie mieszkania.

Aby wyjaśnić, dlaczego często skomplikowane jest pojęcie przynależności do narodu z przynależnością do większej jednostki politycznej, jaką jest Unia Europejska, omówiono pojęcie narodu jako konstruktu prawnego i zadano pytanie, co to znaczy być Niemcem, Francuzem czy Polakiem i dlaczego coś takiego jak świadomość narodowa odgrywa niebagatelną rolę w doświadczaniu tożsamości społecznej. W trakcie sesji roboczych skupiono się wówczas na:

- relacjach między Niemcami, Francją i Polską z perspektywy wewnętrznej Trójstronnego Kolokwium,
- przyjrzeniu się historiom życia w formie tekstowej, na przykład historii Rosjanina, który wyemigrował do Niemiec,
- poradzenia sobie ze skojarzeniami, jakie nazwisko Mohamad wywołuje nie tylko w Niemczech,
- a także przyjrzeniu się niemieckim rządów kolonialnym w Namibii i prześledzeniu debaty na temat zagrabionych dóbr kultury.

Lektura zachęcała studentów do zróżnicowanego spojrzenia na trzy tematy. Oznaczało to przede wszystkim uświadomienie sobie, że nie ma prostych rozwiązań żadnego z problemów objętych wybranym zagadnieniem. Koncepcja Kolokwium wspiera możliwość prowadzenia dyskusji ze względu na trójnarodowe pochodzenie studentów.

Jest oczywiste, że „Karta Praw Podstawowych” wyraża modelowe idee w odniesieniu do życia polityczno-społecznego w poszczególnych krajach i ponad granicami państw. Nie ulega wątpliwości, że zdania preambuły odzwierciedlają zasady rozumienia praw podstawowych, które nie mogą być oddane do dyspozycji poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej. Świadoma swego duchowego, religijnego i moralnego dziedzictwa, Unia opiera się

na niepodzielnych i powszechnych wartościach godności ludzkiej, wolności, równości i solidarności. Opiera się na zasadach demokracji i praworządności. Stawia ona człowieka w centrum swoich działań, ustanawiając obywatelstwo Unii oraz przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Unia przyczynia się do zachowania i rozwoju tych wspólnych wartości, szanując przy tym różnorodność kultur i tradycji narodów Europy, tożsamość narodową państw członkowskich i organizację ich władz publicznych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. Podczas Kolokwium przez cały czas pojawiało się pytanie, jak przedstawiona tam perspektywa może w coraz większym stopniu stawać się rzeczywistością - w poszczególnych państwach i między państwami.

3. Skład grupy

Utworzono trzy trójnarodowe grupy po 16 lub 17 uczestników, którzy przez cały czas trwania sesji roboczych rozmawiali ze sobą po niemiecku. Skupiono się nie tylko na pracy nad tekstem. Równie ważne były rozmowy i dyskusje na temat aktualnych problemów politycznych w kontekście europejskim, które wynikały właśnie z pracy nad tekstem. Odbywało się to za pomocą pytań i zadań przygotowanych przez konkretnych studentów i przekazanych kolegom. Wszystkie zadania były rozwiązywane w mniejszych trzy- lub czteroosobowych grupach. Z reguły jeden niemiecki, jeden francuski i jeden polski uczestnik przystępowali razem do analizy tekstu, której wyniki były przedstawiane graficznie i werbalnie. Takie podejście znacznie zintensyfikowało naukę, ponieważ trudności w zrozumieniu mogły być natychmiast wychwycone i przeanalizowane w bardzo konkretny sposób.

W fazach pracy mówi się tylko po niemiecku. Ponieważ niemiecki jest językiem, który znają wszyscy, zainteresowanie jego używaniem jest duże. Poprzez mówienie odbywa się proces uczenia języka. Korekty dokonywane są również, w razie potrzeby, przez wykładowców, którzy uczestniczą w sesjach roboczych i towarzyszą im pod względem merytorycznym i językowym.

Język niemiecki jest językiem, za pomocą którego wszyscy uczestnicy mogą się ze sobą porozumiewać, nauka języka była kontynuowana również w czasie wolnym. Używanie języka niemieckiego, które było możliwe i konieczne przez cały czas, pozwoliło studentom na znaczne postępy w zakresie pragmatyki i refleksji językowej.

4. Opiekunowie

Opiekunowie są dwujęzyczni (francuski - niemiecki lub polski - niemiecki) i od lat uczą języka niemieckiego jako języka obcego. Preferowana jest ciągłość merytoryczna i organizacyjna również na poziomie osobowym, ponieważ planowanie i realizacja Kolokwium zawsze odbywa się wspólnie.

5 Metody działania, realizacja programu

Zgodnie z tematyczną refleksją nad podstawowymi prawami i wolnościami człowieka, w Wilinktheater

w Enschede po stronie niderlandzkiej odbyło się przedstawienie teatru tańca z Rotterdamu zatytułowane „Primisi” (po surinamsku „pozwolenie”). Według słów choreografki Alidy Dors, taniec pokazuje, jak „możemy uwolnić się od naszych lęków i zrzucić schematy ról” i „wejść w autentyczną relację z drugim człowiekiem [...] poprzez surowy, rytmiczny ruch”. Mimo że niektóre rzeczy wymykały się bezpośredniej interpretacji, wielu studentów uznało występ za imponujący, a także za niewerbalnie wyjaśnione uzupełnienie tego, co było omawiane podczas Kolokwium. - *Musimy być bez skrępowania, pełni nadziei i pilnie poszukiwać naszego indywidualnego, i zbiorowego bicia serca* - powiedziała Alida Dors.

6. Koncepcja dydaktyczna

Uczestnicy Kolokwium to (młodzi) dorośli, którzy dzięki przygotowaniom w Angers, Vechcie i Zielonej Górze wiedzą, dlaczego decydują się na udział w projekcie i dzięki temu są zmotywowani do zmierzenia się z całym przedsięwzięciem. Jeśli podczas Kolokwium pojawiały się różnice zdań, były one rozwiązywane wspólnie. Na miejscu wykładowcy zawsze służyli radą i pomocą, nierzadko byli proszeni o wskazówki dydaktyczno-metodyczne. Można więc uznać, że cele Trójstronnego Kolokwium zostały osiągnięte, zarówno pod względem tematycznym, jak i językowym. Szczególnie wspólne przesłanie wyników na koniec Kolokwium pokazało, że studenci z Polski i Francji byli na lepszym poziomie w zakresie mówienia, słuchania, czytania i pisania języka niemieckiego niż na początku naszego spotkania podczas tej edycji. Praca nad tekstami sprawiła, że pod koniec Kolokwium wszyscy uczestnicy potrafili argumentować w zakresie wybranych aspektów tematycznych i m.in. uzyskali nowe spojrzenie na rozwój historyczny i jego skutki aż do współczesności. Ocena Kolokwium przez studentów była niezmiernie pozytywna. Typowe było stwierdzenie, że zdobyli wiele doświadczeń i wiele się nauczyli, a także wyrazili zamiar podtrzymywania nawiązanych kontaktów.

7. Program towarzyszący

W ramach tegorocznego spotkania umożliwiono studentom zwiedzanie interesującej wystawy w dawnej fabryce tkanin NINO w Nordhorn, gdzie w interaktywny sposób można było poznać historię tego miejsca i trendy mody od czasów II Wojny Światowej po współczesność. Wielkim zainteresowaniem cieszył się wspomniany już spektakl w Wilinktheater w Enschede, gdzie obejrzano spektakl pod tytułem „Primisi” zespołu teatru tańca z Rotterdamu, poprzedzony teoretycznym wprowadzeniem w meandry sztuki nowoczesnej. Kulminacyjnym punktem XXX Kolokwium Studenckiego był jednak pobyt w Amsterdamie. Zwiedzanie miasta z przewodnikiem, wizyta w domu Anne Frank oraz pobyt w Rijksmuseum z unikalną kolekcją sztuki, umożliwił podróż w czasie ze szczególnym akcentem na dzieła takich artystów jak Rembrandt czy Vermeer.

8. Perspektywa

Wiodąca myśl, że *po Kolokwium jest przed Kolokwium...*, jest kolejnym wyzwaniem, które z satysfakcją podejmiemy, by kontynuować naszą długoletnią i chyba najstarszą tradycję międzynarodowej współpracy naszego Uniwersytetu z innymi zagranicznymi ośrodkami uniwersyteckimi.

XXXI edycja Trójstronnego Kolokwium odbędzie się pod tytułem „Młodzież w oporze wobec narodowego socjalizmu”. Planowany termin to 18-24 listopada 2023 r. Miejscami spotkań będą Krzyżowa i Berlin - Berlin, ponieważ znajduje się tam „Centrum Pamięci Niemieckiego Ruchu Oporu”, co ma szczególne znaczenie tematyczne.

Liliana Sadowska
Marek Biszczanik

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

POROZUMIENIA
O WSPÓŁPRACY

Kolejne szkoły dołączyły do grona szkół partnerskich Wydziału Nauk Biologicznych.

W środę 10.01.2023 r. zostały podpisane porozumienia o współpracy pomiędzy:

III Liceum Ogólnokształcącym im. T. Kotarbińskiego oraz V Liceum Ogólnokształcącym im. K. Kieślowskiego w Zielonej Górze a Uniwersytetem Zielonogórskim. Dokumenty podpisali - mgr Kamilla Jur, Dyrektorka V Liceum Ogólnokształcącego, dr Zbigniew Kościak, Dyrektor III Liceum Ogólnokształcącego i dr hab. inż. Maria Mrówczyńska, prof. UZ, Prorektor ds. Współpracy z Gospodarką UZ. W spotkaniu wzięły udział Dziekan Wydziału Nauk Biologicznych UZ prof. dr hab. Beata Gabrys oraz Wydziałowy Koordynator ds. współpracy ze szkołami, dr Anna Timoszyk.

W chwili obecnej WNB ma podpisanych 14 umów partnerskich i współpracuje z pięcioma szkołami ponadpodstawowymi w Zielonej Górze oraz dziesięcioma z województwa lubuskiego, dolnośląskiego i wielkopolskiego. Współpraca oparta jest na wspomaganiu edukacyjnym szkół w formie cyklicznie odbywających się zajęć w ramach przygotowywanej przez pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych Instytutu Nauk Biologicznych oferty oraz zajęć prowadzonych w ramach ogólnopolskiej akcji Nocy Biologów. W wyniku podjętej współpracy realizowane są różnego rodzaju projekty, np. z IV LO „LOTNIK” w Zielonej Górze dla uczniów klas o profilu medycznym, czy projekt pt. „Biotechnologia eksperymentalna” z V LO w Zielonej Górze, który jest skierowany do uczniów klas o profilu bioinżynierskim. Współpraca ze szkołami obejmuje również wszystkie działania promocyjne na terenie szkół oraz na oficjalnych stronach www. Promocja głównie jest związana z przedstawieniem oferty kierunków studiów realizowanych na WNB.

